

Nagyvilági lányok

(„Jeunes filles de palaces”)

Vígjáték 3 felvonásban

Könyvtára

Irták: **Paul Armont és Marcel Gerbidon**

Fordította: **Hajó Sándor**

Ennek a műnek előadási joga kizárólag dr. Marton Sándor szinpadí kiadvállalatától (Budapest, IV., Bécsi ucca 1. sz.) szerezhető meg. Copyright by dr. Alexander Marton, Budapest.

Bemutatták a Renaissance Színházban a következő szereposztással:

Baugereau Somlay Artur
Mazulier Harsányi Rezső
Mazulierné A. Bacsányi P.
Georgine Székely Lujza
Mazulier René Hoykó Ferenc
Philippe Földényi László
Bechard Rótkó József
Lena Papp Zoltán
Françoise Nagy Erzsébet
Mélanie Vaszary Pirosko

Fontagnes-né Hubay Gabi
Lauriane Horváthy E.
Dolores Havassy Edit
Maud Góth Vilma
Forquigny Sugár Lajos
Velée Jacques Szántó Károly
Féur Somló István
Pincér Bodnár Ferenc
Albert Lubinszky Ö.

Történik: az I. felvonás Párizsban, a II. és III. felvonás Vichyben.

ELSŐ FELVONÁS

(Mazulieréknál, Párizsban. Összehordott ócska butorzatú szoba.)

1. JELENET

Mélanie, René, később Mazulierné, később Mazulier

Mélanie (morogva belép): Torkig vagyok már ezzel a népséggel... (A telefonnál): Halló... igen... Hogy, ki? Mazuliernét keresi? .. Ilthon van... Majd szólok neki.

René (26 éves fiatalember, kopott ruha, unott arc, lomha járás, versenylappal a kezében, betámolyog): Mi az, Mélanie? Engem hívnak?

Mélanie: Nem. A mamáját. Szóljon neki.

René (beszól): Mama, telefon...

Mélanie (A telefonba): Már jön, kérem!

Mazulierné (belép, kócos, lompos, kővér asszony, a telefonhoz megy): Halló... Igen, én vagyok. Maga az, Béchard ur? Igen... Parny-Monconteur herceg kifizette reggel a 40 ezer frankot.

Mélanie (indulóban, megáll): Negyven-ezer frank?

Mazulierné: A pénz a rendelkezésére áll... de a herceg azt akarja, hogy a butorokat ma szállítsák... Igen... Jöjjön értem négy órára, kifizetem a pénzt és együtt el-

szállítjuk a butorokat... A viszontlátásig... (Leteszi a kagylót.)

René (leült, lustán, ásitva): A XVI. Lajos korabeli berendezés!

Mazulierné: Igen, eddig késett a szállítás... (Mélaniehez): Mire vár, Mélanie?

A szépség ékessége!

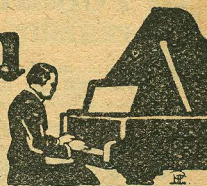
Használja a dr. Biró-féle

Havasi gyopár-krémet, szappant, pudert, mosdóvizet

Kapható mind en gyógyszerárban és drogériában.
Főterak: Dr. Budai Emil r. IV., Petőfi-tér 5

VÁRADINE PATAKY ARANKA
KÖZMETIKAI-INTÉZET-HIRDETÉSE, '89. OLDALON
IK VAN

Kultura
hangszer- és zongora
terem.
BUDAPEST
KÁLVIN-TÉR 7 SZ.

Csakis elsőrangú zongorák, gramofónok, lemezek
legszolidabb beszerzési forrása

Mélanie: A fizetésemre! Féléve egy garast se láttam!

Mazulierné: Szegény Mélanie... Aztán miből fizessék?

Mélanie: A negyvenezer frankból!

Mazulierné: Még mit nem! Ez a pénz nem a mienk. A régiségkereskedőé, akinél én közvetítettem a vásárt. Bechard, az üzletvezetője mindjárt itt is lesz a pénzért. Egy árva centimeshez sincs jogunk hozzányulni.

Mélanie (konokul): Én a pénzemet akarom. Azzal az 50 frankkal együtt, amit René ur múlt héten a lóversenyre kért kölcsön.

Mazulierné: És nem adtad vissza?

René: Miből? Elvesztettem.

Mélanie: Meg aztán Mazulier ur egyre cigarettáért meg pástétomért, s más egyébért szalaszt, de pénzt nem látok. *(Kis papírt vesz elő.)* Tessék, itt minden fel van írva.

Mazulierné: Csak hagyja. Ugy sincs pénzünk.

Mélanie: Jó kérem, én megyek.

Mazulierné: Hova?

Mélanie: A rendőrségre. Sürgősen beszélnem kell ott valakivel.

Mazulier (belép, hájas, kedélyes ember, rosszul öltözve, nyaka körül kendő. Mélaniehez): A rendőrségre megy? Mondja meg a kapitány urnak, hogy tisztelem... Régi jó cimborák vagyunk.

Mélanie (zavartan): Igazán?

Mazulier: Mit mond? Hogy itt akar hagyni minket. Ez nem szép magától, Mélanie.

Mélanie: Hiszen nem mondom...

Mazulier: Na, lássa! Maga tudja, milyen bajban vagyunk. — Volna szíve itthagyni most minket? Aki úgy szeretjük magát!... Hogy kénytelenek legyünk másvalakit fel fogadni...

Mélanie: Másvalakit? Tetszik gondolni,

hogyan találunk ilyet? Az egész környéken ismerik magukat...

Mazulierné: De ha nincs pénzünk!

Mélanie: Egyre ezt hallom, de ha a kisasszony ruháiról, kalapjairól, meg autózásáról van szó...

Mazulier: Georgine, az más!

Mazulierné, René: Az más!

Mazulier: Tudja maga, mit jelent *ő* a számunkra? A jövőt...

Mazulierné: Hisz oly szép!

Mazulier: Mi nem vonunk meg tőle semmit, az igaz. Georgine a mi vagyonunk...

René: És milyen vagyonunk!

Mazulier: Ha férjhez megy, egyszerre kinn leszünk a bajból. És maga is. Boldogok, gazdagok, megelégedettek leszünk...

Mélanie: Nem mondom, a kisasszony szemrevaló lány. Csakhogy huszonnégyéves és még mindig lány.

Mazulierné: Mert válogattunk, *ő* is, mi is. Eddig tizenhétszer kérték meg a kezét, érti Mélanie, tizenhétszer, de vékonypénzü legények voltak, száz, kétszáz ezer frank jövedelemmel. A mi lányunk nem mehet ilyenhez feleségül.

Mélanie: Kétszáz ezer frank jövedelem...

Mazulier: Találunk mi különbet... még pedig rövidesen. *(Mélanie vállát veregetve.)* Nekem elhiheti... De egyelőre üres a zsebem. *(Kifordítja a zsebét, kihuz belőle egy selyemharisnyát.)*

Mélanie: Mi ez?

Mazulier: Selyemharisnya.

Mélanie: Mutassa. Ejnye, de finom.

Mazulier: Tetszik magának?

Mélanie: Az hát! Ettől mindjárt más az ember lába! A láb pedig az asszony fele... Adj a nekem...

Mazulier: Ami azt illeti...

Mélanie (kikapja a kezéből): Köszönöm. Ez neki is fog tetszeni...

Mazulierné: Kinek?

Mélanie: Hát az unokabátyámnak. *(Mindenkinek nevet. Mazuliernék.)* Megint le tetszett venni a lábamról... *(Kimegy.)*

2. JELENET

Ugyanazok, Mélanie nélkül.

Mazulierné: Hála Istennek. Már megijedtem, hogy ez is szedi a sátorfáját...

Mazulier: Én is. Akkor te főztél volna.

Mazulierné: Én ugyan nem!

Mazulier: Hát ki? Csak nem gondolod, hogy Georgine?

Mazulierné: Persze, hogy nem.

René: Az eldurvítaná a kezecskeit.

Mazulier: Szegény kis lányunk. A selyemharisnyát is neki hoztam.

(Kétszeres csöngetés.)

ARION

FOGKRÉM, FOGPOR
FEHÉRÍT, ÜDIT, KONZERVÁL

Kapható minden gyógyszerárban és drogériába 3-Fólerakat: Dr. Budai Emil r.-t., IV., Petőfi-térn.

ORVOSI

KOZMETIKAI-GYÓGYINTÉZET

D. SÁLGÓ RENÉE

BÖRGYÓGYÁSZ-KOZMETIKUS

RENDEL: D-U-3-6-14 József-körút 52. II-14. DODÓ KÁVÉ HÁZ FELETT

Mazulierné: Ó az. Kétszeres csöngetés...

Mazulier, René: Igen... Ó az...!

Mazulierné: Csak náthát ne kapjon!

Mazulier: Be kellene gyujtani!

René: Junius közepén?

Mazulierné: Olyan nyirkos az idő.

3. JELENET

Előbbie, Georgina, Mélanie

Georgine (belép. Mélanie utána): Szer-
vuszlok édeseim. Nincs semmi ujság dél
óta? *(Kitűnően van öltözve, igen elegáns
keztű, kalap, prêmes köpeny.)*

**Mazulier-ék és Mélanie (ócska ruháikban,
elragadtatva bámulják).**

Mazulierné: Ugy-e, nem fázol, szívem?

Mazulier: Gyujtsunk be, drága?

René: Új le ide, egyetlen!

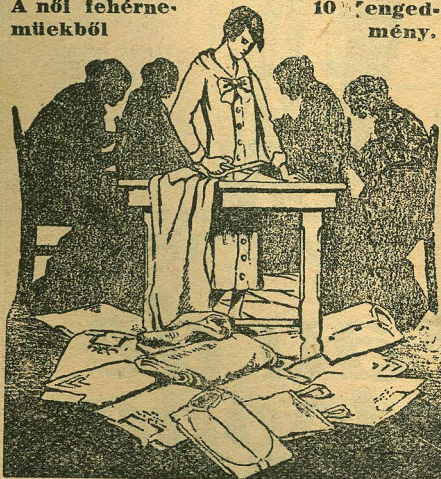
40 év óta legjobban bevált
Dr. Taub gyermekkenőcs
Dr. Taub hintőpor
Dr. Taub tápióka

Kapható minden gyógyszerárban és drogériában.
Főlerakat: Dr. Budai Emil r.-t., IV., Petőfi-tér 3.

Fehérnemű-occasio!

NEM TÖMEGMUNKA, KIS IPAR TERMÉKE

Angol zefir-ing	2 gallérral	180	ezer
Raye-ing	2 „	135	„
Fr. French-ing	2 „	98	„
Batist női ing, kézimunka		105	„
„ hálóg		210	„
Nadrágkombináció		125	„
A női fehérneműekből		10	enged- mény.

Gerő és Fenyvesi

fehérneműkészítők

Budapest, VIII., Baross-u. 75. Tel. J. 141-62.

Kérjen kelengye-árajánlatot.
Hozott anyagból is készülnék.

Georgine: Dehogy fázom. És fáradt se
vagyok. Autón jöttem... *(Nevet.)*

Mazulierné (hevesen megcsókolja): Drá-
gám, szívem, egyetlenem! Mélanie, mit bá-
mulsz. Gyorsan... meleg italt a kisasszony-
nak!

Georgine: Mondom, hogy melegen van,
nem kell.

Mélanie: Azért csak tessék kisasszony-
kám. Az majd jót tesz. Tetszik egy grog?

Georgine: Kis hideg tea, cukorral.

René: Én is kérek!

Mazulierné: Te? Neked nincs szükség
erre... Siessen, Mélanie...

Georgine (bűbájos mosollyal): Nagyon
köszönöm, Mélanie!

Mélanie (megfőzve): De nagyon szívesen
kisasszonykám! *(Kimegy.)*

Mazulierné: Mit csináltál délután, gyö-
nyörűségem?

Georgine: Ruhát néztem. Hozzák is mind-
járt. Estélyi ruhát.

Mazulier (aggódva): Megint ruha?

Mazulierné: Elment a jó dolgot, szivecs-
kém.

René: Pont tizenhat ruhád van.

Georgine: Ócska vacak mind. De ez,
szenczáció! A legújabb divat... álom...
költemény... akár a hab!

René: Hol vetted?

Georgine: Léonardnál.

Mazulier: Hol? Hiszen ez irtó pénzbe
kerül!

Georgine: Nekem nem! Odamegyek, meg
akarom nézni a legfrissebb nyári divatot.
Estélyi ruha! Tündéri! A lány, aki fel-
próbálta, szép volt, de cseppet se méltó
ehhez a remekműhöz. Senkinek se kellett.
Léonard káromkodott... Én föl akarom
próbálni, remekül áll! Léonard el van ra-
gadtatva, betuszkol a szalonba... mit
mondjak, egyszerre hét darabot rendeltek
belőle... Szép is leszek ma este, annyi
szent.

Mazulierné: Mint egy angyal.

Mazulier: Jó, jó... de kinek van kétezer
frankja? Nekem nincs? Honnan a csudá-
ból fizessm?

Georgine: Hát ne fizess. Elég lesz az első
részlet!

Mazulier: De honnan kerítsek pénzt?

Georgine: Majd csak kerítesz! Isten bi-
zony, nem értek titeket. Egyre csak gaz-
dag házasságon töritek a fejetekeket, de így,
toprongyosan, csak nem találom férjet, nek-
tek...

Mazulierné: Toprongyosan!

Mazulier: Nézd, gyermekem, estére ott a
méregzöld ruhád, az égszínkék toilletted, a
szürke, barna kosztümöd és mind kitűnően
áll. Ami Léonard ruháját illeti... talán
okosabb lett volna...

Georgine: Visszaküldeni?... *(Kis zseb-
kendőt vesz elő.)* Oh... érzem, egész nap
sírni fogok...

Mazulierné: De nem, az megárt a szépsé-

gednek... Még csak ez hiányzik. Ugy-e papa, átvesszük a ruhát?

Mazulier: Jó, hát átvesszük.

Georgine (*felragyogva*): Drágák vagytok! Ki tudja, hátha éppen ma akad horogra a mi nábobunk.

Mazulier: Ma?

Mazulierné: Ma. Ma van Rocheterreék nagy estélye.

Mazulier: Igaz. El is felejtettem.

Georgine: De én nem! Nagyszerű konyha! Ez pedig nagy szó. És milyen előkelő társaság!... Meghivattam Philippe Le Halliert is. Hét óra után idejön értem.

Mazulierné: Meghivattad?... Na hallod.

Georgine: Jó táncosról is kell gondoskodnom.

Mazulier: És holnap hajnalban ő kísér haza?

Georgina: Ő hát!

Mazulierné: Micsoda erkölcsök. Ha az én időmben egy fiatalember úgy kísérget egy leányt, mint Philippe téged, az örökre kompromittálva lett volna...

Georgine: Hála istennek, én nem a te idődben élek!

René: A mama vízőzőnelőtti gondolkodása!

Georgine: Hát nem kedves, ha valaki, valakivel...

Mazulier: Flörtölhet?

Georgine: Dehogy... Csak eljárhat mindenfél...

Mazulierné: Én csak azt mondom, vigyázz!

Georgine: Mire? Semmitől se kell tartani. Van nekem magamhoz való eszem. Nem mondom, Philippe jóképű, kedves fiu, — hát aztán? A háboruban tönkrement, kénytelen volt, tudom is én, valahol Marokkóban egy tenyésztelepen hivatalt vállalni, hazajön Párizsba, itt a régi életmódjával nyakára hág a pénznek, amit tíz hónap alatt összehordott. Csak nem hiszitek, hogy... férjhez mennék egy szegény ördöghöz.

Mazulierné: Jó, jó, hiszen tudjuk...

Georgine: Arról nem is szólva, hogy egy hónap múlva lejár a szabadsága és utazik vissza Marokkóba...

Mazulier: Persze, igaz!

Mélanie (*belép a tálcával és egy dobozzal*): Tessék a tea. Ruhát hoztak a kisasszonynak.

Georgine (*a dobozt boldogan átveszi*): Igen, Leonard küldi... Köszönöm drágáim, hogy megtarthatom... Boldoggá tettetek. (*Keztyűs kezével csókokat int.*) Kap érte mindenki egy csókot. (El.)

4. JELENET

Mazulier, Mazulierné, René, később Mélanie.

René: Azért, kicsit tulságba viszi a hucskám...

Mazulier: Ha az ember valamire jutni akar, akkor nem riadhat vissza semmi áldozattól.

René: Jó, jó... de azért én se vagyok mostohagyerek. Hiszen értem én ezt... valamenyiünk érdeke ez... Nem is vagyok én féltékeny... Csak éppen, hogy neki kétezer frankos ruha dukál, én meg megfulok a ravallató cigarettától...

Mazulier: Dolgozz! Keresd meg a kenyeret.

René: Ahhoz pénz kell, tőletek meg egy huncut vasat se kapok... Télen összebarátkoztam egy zsokéval, a kétévesével vagyoniakat nyerhettem volna... De ti azt a kis pénzt is megtagadtátok... (*Csöngetés.*)

Mazulierné: Ez Béchard!

Mazulier: Nálad a 40.000 frank?

Mazulierné Nálam! (*A belépő Mélaniehez.*) Béchard ur?

Mélanie: Nem! Le Hallier Philippe ur a kisasszonyt keresi!

Wieback

Váci ucca 14

*Feltűnő olcsó
occasio!*

Élkezés után és gyomorégésnél

"SHIP"

angol
szódabikar-
bónát, kéz-
és arcbírfi-
nomításra

"SHIP"

angol
vazelint
használgon!

Kapható minden gyógyszerárban és drogériában.
Főlerakat: Dr. Budai Emil r.-t., IV., Petőfi-tér 3.

5. JELENET.

Előbbiek, Philippe, később Georgine.

Philippe (belép, jól öltözött, jómodoru, 30 éves ember): Kezét csókolom nagyságos asszony. Jónapot Mazulier ur! Jónapot René. (Kézszorítás) Georgina itthon van?

Mazulierné: Itthon.

Philippe: Hála Istennek! (Renéhez) Valna szíves, szólni neki...

René (meglepve): Csak nem történt valami?

Philippe: De történt!

A három Mazulier (feszülten): Mi?

Mazulierné: Valami rossz hír?

Philippe: Nem!

A három Mazulier: Hála Istennek!

Mazulier: Valami jó hír?

Philippe: Lehet!

A három Mazulier (Egymásra néz).

Philippe (Renéhez): Hívja be Georginet gyorsan.

René (beszól): Georgine... Hallo!

Georgine (elegáns ruhában): Ugye, szép az új ruhám? Nézd mama... Maga az Philippe... Máris?

Philippe (kezet csókol): Adj Isten, Georgine!

Georgine: Valami kedves figyelem?

Philippe: Több. Ajándék.

Georgine (Philippe kezére pillant): Ajándék?

Philippe: Hiába keresi, nincs nálam. Ahhoz tulságosan súlyos.

Georgine (érdeklődéssel): Mondja hát!

Philippe: Egy férj!

A három Mazulier (lázasan): Ki?

Philippe: Egy férj!

A három Mazulier: Egy férj?

Philippe: Az! Még pedig a javából. Ami-

lyen maguknak kell! Hiszen gyakran említették: „a bőre alatt is pénz legyen, ezt akarjuk!”

Georgine: De legyen ám!

A három Mazulier: És... és...

Philippe: Tegnap maga a Casino de Parisban volt...

Mazulierné: Igen, ott volt, Valtanantékkal...

Georgine: Maga is ott volt? Nem láttam!

Philippe: Én igen! És más is!... Valaki, akivel ott találkoztam és akinek maga nagyon megtetszett... Ez nem is szó... akit magába vadított!

Georgina (főlényes mosollyal): Igen? Kicsoda?

Philippe: Baugereau.

Mazulier és René (egymásra néznek lázas feszültséggel): Baugereau?

Mazulier (A feleségének és lányának): Várjunk csak, Baugereau... Baugereau...

René: Ezt a nevet mindenki ismeri...

Philippe: A háboru alatt óriási vagyont szerzett a konzervjeivel...

Mazulier: Igen... igen, tudom.

René: Tízezer plakátról ordít ez a név Párisban.

Georgine: Plakátról?

Philippe: Igen. Egy óriás cethal monoklivál, gamaslisán, a cilindert elismerően megemelve üdvözlö a szardiniát. És alatta ríktó betűkkel a cég jelszava: „kis hal, jó hal”!

Mazulier: Ó az, — a cethal.

René: Ó, — Baugereau.

Mazulier: És elvénné Georginet feleségül?

Philippe (nevetve): Ott még nem tartunk. Ezt egyelőre csak a hatás kedvéért mondtam. Erről még nem esett szó... Nem is hinném, hogy erre gondolt volna... Csak éppen meg akart ismerkedni, Georginevel és én vállalkoztam. A többi aztán a kisasszony dolga.

Mazulier: Drága barátom, — amit Ön tesz... — igazán... emberbaráti cselekedet...

Georgine: Köszönöm, Philippel!

Philippe: Nem szolgáltam reá. Boldog vagyok, hogy a kedvében járhatok. Maga is sok kedves órát szerzett a párizsi szabadságom alatt. Büszke volnék, ha nekem köszönhetné a boldogságát... Már mint azt, amit maga boldogságnak nevez...

Mazulier: De, hát hogy történt a dolog?

Mazulierné: Hogy történt?

Philippe: Elmondom. Bordeauxból Párisba utaztam. A hálókocsiban az alsó ágy az enyém volt, fenn egy jöltáplált hajas férfi hortyogott. (Georginehez.) Előre mondom, hogy hortyog. Ahogy felébredt, az egyszerű ember fesztelen közvetlenségével beadta nekem az élettörténetét. „Fodrászinas volt a vidéken, aztán Lyonba került, kocsmát nyitott, női kiszolgálással...”

Mazulierné (megbotránkozva): Ejha...

Philippe: Ott megszédte magát, Bordeauxban konzervgyárat vásárolt, kitört a hábo-

MICHELIN PNEU

SZILÁRD BÉLA

LÁZAR-U. 14 — TELEFON: 131-28

ÁTALAKÍTÁS MIATT

Szőnyegek, bútorszövetek,
matracgrádlik, nemezek,
árait melyen
leszállítottuk

BACK-ES GERŐ

BUDAPEST-IV. HAJÓ U. 12-14

ru... hozzászerzett még néhány gyárat, már vagy féltucat gyára volt, — a vagyona rohamosan növekedett, — egy szó mint száz, ma kerek negyvenmillió frank üti a markát...

A három Mazulier (örült tisztelettel): Ez már teszi!

Philippe: Micsoda alak... Most is magam előtt látom pizsamában, — a két lába lóg le az ágyról — amint örült tisztelettel egyre azt hajtogatja, „oh, a háboru, — az volt a szép idő“ (Nevet.) És éppen nekem mondta, aki mindenemet elvesztettem a háboruban.. Dolgoznom kellett, hogy rájöjjek; a munka mégis különb életcél, mint a folytonos dorbézolás...

Mazulier: Lehet, de minket, most Bauge-reau érdekel!

Mazulierné: Mondja, milyen ember?

Philippe: Kicsit hajas, sulyos, megtermett!

Mazulierné: Külsőleg?

Philippe: Egyébként is!

Georgine: Nagyon modortalan?

Philippe: Drágám, ha valakinek negyvenmillió frankja van... az sohasem modortalan, — legföljebb —... közvetlen...

Mazulierné: Nem az a fontos... Hanem, hogy meg tudná őt szeretni Georgine...

René: Az mellékes...

Mazulier: Itt nem szerelemről, hanem házasságról van szó.

Philippe: Aztán találkoztunk, még néhány-szor, aztán elvesztettem szem elől. De teg-

nap a Casino de Parisban észrevett, hozzám sietett és megölelt... beszélgettünk. Kezdődik a felvonás. Mindenki a helyét keresi, — és akkor megjelent maga a páholyában — Beugereau szeme úgy megállt, mint a sült-halél! Mondom neki, én ismerem magát. A helyünkre sietünk, kezdődik a felvonás... azt látom, hogy vár a kijáratnál és faggatni kezd. Egy álló óráig magáról beszélt. Én meg megígérttem, hogy ma elhozom... ide, maguknak.

Georgine: Micsoda címen?

Philippe: Semmifélen... Én nem kicsinyeskedem. Szeretné megismerni magát, hát jön... Pont.

Mazulierné: Tapintatlanság!

Philippe: Ha tetszik, megyek érte és hozom. A hotel halljában vár.

Mazulier: Hogy, idehozza?

Philippe: Ide, ide.

Mazulier: Ez kellemetlen!

Philippe: Miért?

Mazulier: Megmondta, hogy milyen rossz viszonyok között élünk?

Philippe: Dehogy mondtam! Nem vagyok bolond! Az efajta embernek nem lehet ilyet mondani. Divatosan, előkelően látta meg Georginet... én azt mondtam, hogy nagyon gazdagok...

Mazulier (körülnéz): Baj, baj... Ha meglátja a lakásunkat...

Philippe: Nem lát az mást, csak Georginet.

Mazulier: Az mindegy, de mégis...

Philippe: Hozzam, vagy ne hozzam?

A három Mazulier: Hozza... hozza! Hálsak leszünk!

Philippe: Nincs miért. Izgat engem ez a kis kaland. Félóra múlva itt vagyunk. (Kimegy, Georgine az ajtóig kíséri.)

Mazulier (boldogan): Gyerekek, azt hiszem, ezuttal egyenesben vagyunk...

Mazulierné: Bár sikerülne végre a kis Georginének,

René: Mást tartok, — ezzel is megbukunk!

Mazulierné: Miért?

René: Vagy leszünk vele is, mint a gazdag ékszerésszel, a bankárral, az amerikaival...

Georgine: Ha máshol látnak, nagyszerűen megy minden, de ha beteszik ide a lábukat...

René: Jönnek, látnak és mennek... (Csöngtetés.)

Mazulier: Ki az ördög ez megint?!

René: Ez is jókor jön!

Mélanie: Béchard ur van itt, kérem!

Mazulierné: Küldje bel!

Mazulier: (Aggódó arccal fel, alá jár.)

6. JELENET

Előbbieke, Béchard.

Béchard (belép): Jónapot kívánok... szolgálja... van szerencsém!

Mazulierné: Azt hiszem a lányomat még nem ismeri?!

Ha köhög,

vegyen azonnal egy
doboz

EGGER mell- pasztillát

65 év óta leg-
jobb rekedtségnél
és köhögéssnél

Legszebb

Legjobb

Legolcsóbb

PAP LAN PAP LAN PAP LAN

Kárpitosáru, vas- és rézbutorgyára

Szőnyeg, pokróc, függöny,

ágy- és asztalterítők, gyermekkocsik, nyugszékek, leányszoba-, előszoba- és kertibutorok, érányók és sátrak minden kivitelben kaphatók

Gichner János

Budapest, VII., Erzsébet-körút 20. sz.

Nagy katalogust 4000 korona-ellenében postán küldök.

Béchard (közönyösen kezét fog): Örülök!
Georgine (meg van lepve, hogy a várt hatás elmaradt): (Hidegen.) Én is! (Renéhez.) Neveletlen fráter!

Béchard (Mazuliernéhez): Még mindig nincs készen?

Mazulierné (szórákozottan): Hogyne... hogye...

Béchard: Tán közbejött valami?

Mazulierné: Semmi... csak kicsit szórákozott vagyok...

Béchard (gyanakodóan): Baj van a 40 ezer frankkal?

Mazulierné: Dehogyan van! Ott az asztal-főlkban...

Béchard: Az más. A főnök ur nagyon haragudott volna... Mielőtt elutazott, nálam hagyta a nyugtát...

Mazulier: Elutazott?

Béchard: Szabadságra ment egy tyukkal... az ő korában!...

Georgine: Hány éves?

Béchard: Harminc.

Georgine: És maga?

Béchard: Huszonnégy.

Georgine: Az a pár év nem számít...

Béchard: De mennyire számít. Én a jövőmmel vagyok elfoglalva, a nőkre fűtölök. Harmicéves koromra, majd ha elértem valamit, mulathatok velük eleget.

Georgine: Addigra maga is főnök lesz?

Béchard: Remélem, előbb! (Mazuliernéhez.) Hát indulunk? Nincs sok időm. Kérem a pénzt és itt a nyugta. Gyerünk.

Mazulierné: Csak felöltözöm. (Átnyújtja a pénzesborítékot Béchardnak. Béchard átadja a nyugtát. Mazulierné átadja a nyugtát az urának, aki a tárcájába teszi, aztán indul.)

Mazulier (Megállítja): Várj csak... Mondja, Béchard ur, hol vannak a herceg ur butorai?

Béchard (gyorsan megszámlolja a pénzt): Lenn az utcán. A nagy butordarabok teherautón, képek, metszetek, műtárgyak taxiban.

Mazulier: És a munkások... akik viszik?

Béchard: Ott vannak az autókön...

Mazulier: És szépek azok a butorok?

Béchard: Gyönyörűek... Igazi Lajos... Legalább is... úgy adtuk el...

Mazulier: Nem tenne nekem egy sziveséget?

Béchard: Mifélt?

Mazulier: A herceg ráér, két óra múlva is megkaphatja a butorait. Nálam pedig életbevágó érdek, hogy két órán át gazdag embernek tartsanak... Előkelő üzletfelet várok... és ez nagyon emelné a tekintélyemet...

Mazulierné (Georginehez): Borzasztó ember az apád!

Mazulier: Mondja... nem hordatná el az embereivel ezt a pár butort... és helyette fölhozná a lenticet...

Béchard (gondolkozva): Este nyolckor visszakapom?

Mazulier: Föltétlenül! Megteszi?!

Béchar: Meg! Ezer frankért!

Mazulier: De, hiszen nincs is költsége rá... legfeljebb a borralaló...

Béchar: Gondoskodnom kell a jövőmről is...

Mazulier: Jó... jó... de...

Béchar: Ne vitatkozzunk. Kár a szóért... Igen vagy nem?

Mazulier (*beletörődve*): Hát igen!

Béchar: Szólok az embereimnek. (*Kimegy.*)

7. JELENET

Mazulier, René, Georgine, Mazulierné

Georgine: Ezt jól csináltad, papa!

René: Végre jól fogadhatjuk Baugereau urat!

Mazulier: Az ember mindent megtesz a családjáért.

Georgine: Melyik ruhát vegyem fel?

Mazulierné: Amit most hoztak.

Georgine: De az ki van vágva... Az ember nem teázik estélyi ruhában...

Mazulier: Ugyan kérlek... Baugereau vidéki bugris. Tudja is az, hogy mi való, mi nem.

René: Kivágott ruha... ez hat a kedélyekre!

Georgine: Hát akkor azt veszem fel.

Mazulierné: Eredj, egyetlen és hass a kedélyre!

8. JELENET

Mazulier, Mazulierné, René, Béchar, négy munkás, Mélanie

Béchar (*a munkásokkal belép*): Egy, kettő, kihordani mindent. (*Mazulierhez*)
Hová rakjuk?

Mazulierné: Az előszobába.

Mazulier: Isten ments... Ott meglát-nák... Vigyék a szobánkba. René, — mutasd meg a járást.

René (*egy munkással kimegy és Mélanieval visszajön*).

Béchar: Nincs aki segítsen?

Mazulier: De igen... Mélanie... maga majd segít az uraknak, hogy kihordják a butorokat...

Mélanie (*szájtátva*): Minek?

Mazulier: Az nem a maga dolga?!

Mélanie (*Mazulierné rendelkezése szerint, segít a munkásoknak*).

Béchar (*Mélaniet nézi*): A cselédjük?

Mazulier: Ez!

Béchar: Gyorsan! Eltüntetni innen!

Mélanie: Mit akar?

Béchar: Valahogy meg ne lássa, aki jön... Jaj de ronda!

Mélanie (*dühösen*): Nahát, az ur se külön!

René: És ki jelenti be Baugereau urat?

Mazulier (*Az órájára néz*): Félőt. Az orvos, itt alattunk, végzett a rendeléssel és

megy a betegeihez. Az inas szabad, eredj le hozzá, beszélj vele. Tíz perc múlva legyen itt, frakkban, fehér nyakkendővel Siess!

René: Megyek! *(Elsiet.)*

Béchar: Mondja, Mazulier ur, — nem valami disznóság készül itt?

Mazulier: Kikérem magamnak! Egyébként, okosabb, ha magát is beavatom. Félóramulva beállit hozzánk Baugereau ur!

Mazulierné: Tudja, a híres konzervgyáros...

Béchar: Kis hal... jó hall!

Mazulier: Az. Georgine szépsége szemet szurt neki. Nem lehessen tudni! Sok jó házasság kezdődik így! De mi nem akarjuk, hogy ez a nyomoruságos lakás elriaszsa. Szóval...

Béchar *(Töltőtollat vesz elő, ír, aztán átgyújtja a papírt):* Irja alá!

Mazulier: Mit?

Béchar: A kötelezvényt.

Mazulier *(meglepve):* De hiszen ez két-ezer frank... Mi egyről beszélünk!

Béchar: A másik ezerért majd nyélbeütöm a dolgot... Ismerem ezt a szakmát... Nem fizet rá a pénzére, elhíheti...

Mazulier: Hallja, fiatal ur... ez igazán sok... *(aláírja).*

Béchar: A jövőmről van szó... Én is élni akarok... *(A beszélgetés alatt többször zavarták a munkások, akik a két széklet ki akarták hordani. A szoba végre egészen kiürül és kezd megtelni az új butor-zattal.)*

9. JELENET.

Előbbie, René, Albert.

Albert *(az inas, ünnepélyes külső, frakk, fehér nyakkendő):* Mazulier urhoz van szerencsém?

Szőrme bundák

detailban is

Legolcsóbban Ferenciek tere 9, félmelet, Koronaherceg-utca sarok. **Piszkér Emil**

Olcsóbb lett a cipő!

Tánc, estélyi és színpadi divatcipők

bőrsarokkal . . 235.000 K

fásarokkal . . 285.000 K

Arany, ezüst,

brokát és se-

lyem cipők 350.000 K

Hő és sárcipők rendkívül olcsó árban

SEIDLER, VII. Király-u. 103.

Mazulier: Én vagyok. Maga a doktor ur inasa?

Albert: Én vagyok.

Mazulier: Van egy-két óra szabad ideje?

Albert: Amennyi tetszik. A doktor ur elment és nem is jön haza vacsorára.

Mazulier: Hogy hívják?

Albert: Albert.

Mazulier: Beszélt a fiammal?

Albert: Igenis, nagyságos ur!

René: Én már mindent elintéztem.

Mazulier: Rendben van. Az lesz a dolga...

Albert: Tudom. A fiatal ur megmondta. Azt a kővér gazdag pasast kell falhoz állítani...

Mazulier: De szó sincs róla... Itt is az lesz a dolga, mint a doktor urnál...

Albert: Értem, nagyságos ur!

Mazulier: Várni az előszobában, ha jön, bejelenteni... Aztán, ha szólunk, a teát kell felszolgálni...

Albert: Meglesz kérem! *(Kimegy.)*

Mazulier *(a feleségéhez):* Igaz, teáról is kell gondoskodni.

Mazulierné *(tesz, vesz):* Tea, tea... Mindjárt el is kell készíteni. Mélanie, négy vagy öt személyre teát kell főzni.

Mélanie *(egy butort cipel):* Az embernek csak két keze van...

Mazulierné: Hát hagyja a butorokat és menjen a konyhába.

Mélanie *(leteszi a butort és indul a konyhába.)*

Béchar: De kérem, a rámolás sürgősebb!

Mazulier: Mélanie, maradjon!

Mélanie *(főlvesszi a butort):* Megbolondítják az embert!

Mazulierné: És ha Baugereau korábban jön?

Mazulier *(nyugodtan):* Nem jön korábban. Fő a hidegvér. És mindennel rendbe-jövünk.

René: Én is kicsit kiöltözöm. *(Kimegy.)*

Mazulier: Nagyon helyes. Eredj.

10. JELENET.

Előbbie, René nélkül, Georgine, Albert.

Georgine *(ragyogó estélyi ruhában, amely nincs bekapcsolva, bejön.)*

Mazulier: Ragyogó! Ez aztán ruha!

Mazulierné: Hadd látom!

Georgine: Most nincs időm, Mélanie, mit csinál itt maga?

Mélanie *(egy létra tetején, képet akaszt fel):* Dolgozom, mint az állat!

Georgine: Bánom is én... Ide jöjjön... Nem tudok egyedül elkészülni...

Mélanie *(lemászik, mérgesen):* Megbolondítják az embert!

Mazulier: De nem... ő rá itt van szűkség... Maradjon Mélanie...

Mélanie *(főlmászik):* Már nem is tudom, hol áll a fejem!

Mazulierné: Mit akarsz szivecském?

Georgine: Be kell kapcsolni a ruhámat.

Mazulierné: Várj... majd én bekapcsolom. (Hozzálat.)

Mazulier: Ragyogó ruha... megéri a pénzt... ajándék.

Béchar (elmegy *Georgine* mellett): De ráncot vet... itt oldalt...

Georgine: Igazán?

Béchar (már másfelé sürgőldök.)

Georgine: Nézd csak mama.

Mazulierné: Csakugyan. Milyen szeme van... Ez mindenhez ért. (A ruhát igazítja.) Meg kellene tüzni... (Tűt keres magán.) Nincs nálam tú... (Mélaniehez, aki elmegy mellett.) Nincs egy tű magánál Mélanie...

Mélanie: Van... de kell, mert leesik a ruhám...

Béchar: Hadd essen!

Mélanie (dühösen odaadja a tűt és másféle munkához lát).

Georgine: Szent Isten, a parfüm. (Mazulierhez.) Gyorsan papa, hozd ki a szobából.

Mazulier (kírohan): Már hozom.

Mazulierné: Nem tudom egyedül megigazitani, Mélanie, jöjjön egy percre... (Mindketten guggolva igazítják a ruhát.)

Mazulier (kis illatszerfecskendővel vizsgáljon): Itt a parfüm... Hová fujjak?

Georgine: Körül a ruhámon... Csak a bőrömrre ne. Oda más parfüm kell...

Mazulier (fujja az illatszert.)

René (divatos nadrágban, ingujjban, gallér a kezében, kijön): Mama, ...nem tudom a gallért rágombolni... Légy szives...

Mazulierné: Most nem lehet... Georgine-nel van dolgom!

René (odálép): Hadd nézzem!... Gyönyörű... csak nem elég meztelen...

Georgine: Magaddal törődj... (Hátranéz.)

Mazulier: Ne táncolj... így nem lehet... menj innen, René...

René: Mi lesz a gallérommal, ...kedves Béchar ur, segítsen nekem...

Béchar: Nem tehetem... Csupa maszat a kezem. (Csöngetés.)

Mazulierné: Jönnek!

Mazulier (izgatottan): Ez ő!

Albert (belép): Bevezessem őket?

Mazulier: Mindjárt, ...egy perc... készen vagyunk Béchar?

Béchar: Még csak ez a két kép van hátra...

Mazulier: Nem baj, vigye ki magával... A két munkás tűnjön el a cselédlépcsőn... (Georginehez.) Te menj a szobádba. (Renéhez.) Te is a tiédbe! (Mélaniehez.) Maga

meg szedje a lábát, mintha itt se lett volna... A szemem elé ne kerüljön, annyit mondok. (A feleségéhez.) Gyere!... (Alberthez.) Menjen! (Feleségéhez.) Gyerünk!... el ne felejtse, papucs helyett, még cipőt is kell huznunk. (Ahány ajtó, annyifelé menekülnek.)

11. JELENET

Philippe, Baugereau, Albert.

(A szoba üres, Albert kisvártatva bevezeti Philippet és Baugereaut.)

Albert: (kifogástalan ünnepélyességgel): Parancsoljanak az urak befáradni!

Philippe (az új szoba láttán, meglepve): Baugereau!

Baugereau (sunny, esetlen alak, vadonatúj ruha, ordító nyakkendő, keztyű): Mi az?

Philippe: Elvettük az emeletet. (Vissza-indulnak. Inashoz.) Mi Mazulieréket keressük!

Albert: Az urak jó helyen járnak.

Philippe: Jó helyen? Mondja, maga régóta van a háznál?

Albert: Nyolc esztendeje!

Philippe: Hogy mulik az idő!

Albert: Azonnal szólok a nagyságos urnak és Önagságának...

Baugereau: És a kisasszonynak!

Albert: Parancsára. Szabad kérnem a kálapot és botot?

Baugereau (sugva Philippenek): Hogy illik?

Philippe: Ad libitum...

Baugereau: Tessék?

Philippe: Ahogy tetszik?!

Baugereau: Akkor megtartom, ...legalább marad valami a kezemen...

Albert (meghajol, kimegy): Ahogy a nagyságos ur parancsolja!

az én ideálom

Baugereau: Veszettül parádés inasuk van!
Philippe: Elég parádés, csak nem tudom, hol fogták!

Baugereau: Rögvest megérik a nagyuri ház.

Philippe: De milyen nagyuri.

Baugereau: És milyen cifra butorok!

Philippe: Előkelő izlés és jólét!

Baugereau: Mifajta szék ez!

Philippe: Tizenhatodik Lajos!

Baugereau (leül): Az ember nem is hinné, hogy ötszáz esztendővel ezelőtt királyok illették e helyet, amit most én illetek... És milyen jó ülés esik...

Albert (belép): Mazulier ur kéreti az ura-

kat, méltóztassék néhány másodpercig helyet foglalni. Azonnal itt lesz.

Philippe: Köszönöm.

Baugereau: Én is köszönöm. De azt hiszem, kalap és bot nélkül, mégis jobb lesz. (Átadja.)

Albert: Ahogy parancsolni méltóztatik! (Meghajol, kimegy.)

Baugereau: Nagyon finom ember. A gazdája is ilyen?

Philippe: Nem egészen...

Baugereau: Ezt szeretem. Még zavarba jönnék... Tudja kérem, én az egyszerű emberek szeretem. Beszélt neki rólam?...

Philippe: Beszéltem.

Baugereau: És mit szólt ehhez a látogatáshoz?

Philippe: Mit szóljon? Nagyon természetesnek tartja!

Baugereau: Na, ugye?!

Philippe: Sőt... megtisztelő rá nézve.

Baugereau: Ezt meg én tartom természetesnek. Na és a lány?

Philippe: Azt hiszem, ő is...

Baugereau: Veszettül tetszik nekem...

Philippe: Szabad egy szívességre kérnem?

Baugereau: Hogyne!

Philippe: Ne mondja, mindig, hogy: „veszettül”!

Baugereau: Nagyon köszönöm a tanácsot. Mondja, kérem, kérdezni szeretnék valamit... de nem merem...

Philippe: Csak tessék!

Baugereau: Okos a lány?

Philippe: Egy lángelme.

Baugereau: Ugy értem, ...lehet vele kicsit... elmulatni?

Philippe: Mulatni?

Baugereau: Már, ahogy — lányokkal elmulat az ember.

Philippe: Szó sincs róla! Hova gondol? Még csak gondolni se merjen erre...

Baugereau: Nem?... Pedig hát tetszik tudni... én azért jöttem, hogy...

12. JELENET.

Philippe, Baugereau, Mazulier, Mazulierné, René belépnek.

Philippe: Alázatos szolgáljuk... Megengedik, hogy bemutassam Önöket egymásnak... Mazulierné, önnagysága.

Baugereau (szívélyesen kezét nyújt): A kezét csókolom... (Jól megrázza Mazulierné kezét.)

Philippe: Mazulier ur!

Baugereau (kezét nyújt): Alázatos szolgálja...

Philippe: Mazulier René ur...

Baugereau: Jónapot kívánok... Remélem nem veszik rossz néven az alkalmatlankodást!

Mazulierné: De kérem!

René: Sőt!

Mazulier: Nagyon örülünk, hogy ilyen kitűnő emberrel megismerkedhetünk.

Vegyetek rokkant-sorsjegyet!

5000 korona

egy

Hadirokkant-, Özvegyszer- Arva-sorsjegy

Összgyermények

EGYMILLIÁRD KORONA

értékben.

Nagyobb nyeremények:

1 nagy hatszemélyes túraautó

200,000,000 korona értékben.

1 legújabb típusú szántótraktor

100,000,000 korona érték.

1 négyüléses városi autó

100,000,000 korona érték.

1 teljesen felszerelt motorkerékpár
 1 keresztvárosi zongora
 1 160 darabból álló 12 szem. ezüst evőkészlet
 1 háttasló
 1 teljes ebédlő-berendezés
 1 nemes szőrméből készült női bunda
 1 12 soros vetőgé-
 1 férfi városi bunda
 1 felőstehén
 1 teljes konyhafelszerelés
 1 6 személyes ezüst evőkészlet
 1 rádiófelszerelés
 1 teljes hálószoba-berendezés

1 Manlicher vadászkarabélyfegyver, 5 lövetű
 1 duplacsövű Sauer 16-os serétes fegyver
 1 12-es browning, serétes, 5 lövetű fegyver
 1 ezüsttálca
 10 éke
 10 női selyemruhára való anyag
 10 férfiruhára való anyag
 10 női szövétruhára való anyag
 50 pár női cipő mérték szerint
 50 pár férfi cipő mérték szerint

és még 1500 darab különféle nyeremény.

Mindenütt kapható!

sorsjegyintézőség Budapest. Andrassy út 8.

Telefón 87-34

114-47 és 114-48.

Baugereau: Baugereau nevét mindenhol ismerik.

Mazulierné: Kis hal — jó hal!

Baugereau (nevet): De milyen jó. És milyen kitűnően hangzik. Magamtól találtam ki.

Philippe: Magára is vall egészen.

Baugereau: A cég jelszava és a tulajdonosé is! Kis, — jó hall! ... én szerény vagyok... Ha a megjelenésem nem is előkelő, de azért egészen jól vagyok öltözve, mi?

A három Mazulier: Sőt... nagyszerűen...

Philippe: Biztosan kitűnő szabója van!

Baugereau: És majdnem potyára dolgozik nekem...

Philippe: Hogy divatba hozza a ruháit?

Baugereau: Nem... Hanem, hogy törlessze az adósságát. *(Teli tüdővel nevet.)*

A három Mazulier (vele nevet.)

Philippe: Baugereau ur nagyon vicces ember.

Baugereau (szerényen): Nem... nem... nem vagyok vicces, de tetszenek tudni, ha hasonszőrű emberek közt vagyok, jól érzem magam és van bennem bizonyos száraz humor...

Philippe: Nagyon száraz.

Mazulier: És a mi körünkben jól érzi magát? Nagyon megtisztelő!

Mazulierné: Akkor talán nem veszik rossz néven, ha egy csésze teára invitáljuk.

Baugereau: Tea... a teát szeretem... A kisasszonyhoz nem lesz szerencsém?

Mazulier: Ha parancsolja...

Philippe: El is felejtettem szólni Önöknek, hogy a kisasszony szépsége nagy hatással volt tegnap Baugereau barátunkra!

Mazulierné: Szép, ugye, — a lányom?!

Baugereau: Vesz... *(Kijavítja magát.)* Veszedelemesen szép!

Mazulier: René, légy szíves szólj a hucgcskádnak!

René: Azonnal papa. *(Kimegy.)*

Baugereau: A fiuk?

Mazulierné: Igenis. Nagyon sok örömünk van benne.

Baugereau: Ezt értem!... De nem hasonlít a kisasszonyra!

Philippe: Ilyesmi a legjobb családban is előfordul!

Baugereau: Éppen azt akartam mondani!

René (visszajön): Georgine éppen ruhát próbál... sajnos, estélyi ruhát...

Baugereau: Nem tesz semmit... én nem vagyok válogatós,... hát jöjjön estélyi ruhában...

13. JELENET

Előbbiek, Georgine, René.

René (bevezeti Georginet.)

Georgine (teljes diszben, belép.)

Baugereau (szájtátva bámul.)

Philippe: Kedves kisasszony, ... paran-

esolja megengedni, hogy egy hódolóját, Baugereau urat bemutassam kegyednek...

Baugereau (kezet nyújt. Dadogva.) Hódoló... hódoló... éppen ezt akartam mondani...

Georgine (leirhatatlan-bájjal): Szíves hódolata végtelenül megtisztel... De nem értem, kérem... hol látott?

Baugereau: Láttam, tegnap a Casino de Párisban... (Elragadtatva.) És ezt a pillanatot sose fogom elfelejteni...

Mazulierné: Talán leülnénk. (Leülnek. Csend.)

Baugereau (esetlenül mosolyog... nem tudja, mit kezdjen a kezelábával).

Philippe: Ime... Mazulier kisasszony... akit annyira óhajtott megismerni...

Baugereau: Távolról nem olyan szép, mint... mint... közléről...

Mindenki (nevet).

Philippe (mosolyogva): Baugereau ur a fesztelenség embere... Ami a szívéen, az a nyelvén... Megveti az üres frázist... nem igen cifrázza!

Baugereau: Ezt akartam mondani. Én bizony nem cifrázom!

Mazulier: És nagyon igaza van! (Csend.)

Philippe: Baugereau ur, Bordeauxban lakik.

Baugereau: Igen, Bordeauxban!

Philippe: Tegnapelőtt érkezett Párisba!

Baugereau: Igen, tegnapelőtt...

Mazulierné: Biztosan üzleti ügyben...

Baugereau: Nem kérem, ...cukorügyben.

René: Cukorügyben...

Baugereau: Ugy értem, az egészségem miatt...

René: Hiszen, valóságos atléta.

Baugereau: De cukrom van.

Mazulier: Cukor?

Baugereau: Ugy értem... a vesém... tetszik tudni...

Mazulier: A veséje?

Baugereau: De bocsánat, egy ur hölgy előtt...

Georgine: Csak tessék, egészen fesztelően...

Philippe: Georgine kisasszony, mai lány, nincs benne semmi álszemérem, kényeskedés...

Baugereau (lassanként magához tért): Antul jobb. Tetszik tudni, én szeretek a nyavalyáimról beszélni... Bordeauxban jött rá a háziorvosom. De én egy párisi professzorral akartam megvizsgáltatni magam, mert az mégis többet konyit hozzá. Tegnap megvizsgált, — ma már tudom az eredményt is. (Georginehez.) Instállom, négy percent cukor... Sok, mi?

Georgine: Nem értek hozzá...

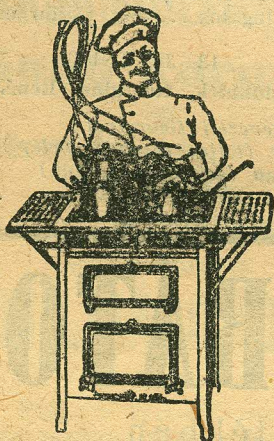
Baugereau: De azért ne tessék aggódni. Csak éppen, hogy kurára kell mennem. A fene a cukrot...

Albert (a tálcával belép.).

Georgine: Itt a tea! Mint a régi világban szokták, majd én leszek a házikisasszony... (Tölt.)

JUNKER ES RUH

Gáztűzhelyek és gázfűzők

Magyarországi vezérképviselősege:

Általános Gázizzólény és Villamossági Rt.

Főüzlet: VII, Vörösmarty-utca 5.

Fióközletek: VI, Teréz-körut 6, VIII, József-körut 44

Baugereau (Philippehez): Mit csináljak a keztyűmmel?

Philippe: Vesse le.

Baugereau: Köszönöm! (A keztyűt huzza.)

Mazulierné (sugva Renéhez.) Mondd, hogy te sose iszol teát!

René: Miért mondjam?

Mazulierné: Mert csak négy csészénk van.

Baugereau (Georginet nézi): El vagyok ragadtatva.

Georgine: Mitől?

Baugereau: Hogy milyen könnyen jár a keze a sok törékeny holmi között. És egy se tört el... Röpködő, fehér pillangók...

Georgine (nevet): Oh, milyen költői... (Először tölt az anyjának, aztán apjának, aztán Baugereauknak.) Cukrot parancsol?

Baugereau: Köszönöm, ...van nálam! (Nevet s a többi vele.)

Georgine (Renéhez): Parancsolsz?

René (kelletlenül): Nem, én sose iszom! (Csönd, teázás.)

Baugereau (esetlenül, Georgine minden mozdulatát lesi, hogy utánozza. Ő is felveszi a kanalat, a csészét felveszi, megkeveri, mint Georgine, noha nincs benne cukor.) (Mazuliernéhez.) Roppant előkelő inasuk van!

Mazulier: Albert, ...nagyon előkelő inas.

Baugereau: Kell ez maguknak?

Mazulierné: Természetesen.

Baugereau: Csak azért mondom, mert rég vásík a fogam egy ilyen után... Mindjárt más pofája van a lakásnak... Nem engednék át nekem...

Mazulierné (zavartan): Tetszik tudni...

Mazulier: Mi át engednénk szívesen, ...de ő nem menne! Nagyon régóta van nálunk, kölyökkora óta... mi faragtunk belőle embert... nagyon hü a házhoz... Be tetszik látni...

Baugereau: Kár. Mi, uj módu gazdagok, szeretjük régimódu holmikkal körülvenni magunkat; régi butorok, régi képek, régi inas... A sok régiség között mi se látszunk olyan vadonatujnak...

Georgine: Bölcs beszéd, ...ez tetszik nekem.

Baugereau: Kérem, csak úgy kicsuszott a számon...

Georgine: Annál inkább. Az igazi szellem, mindig öntudatlan...

Baugereau (szerényen): Éppen ezt akartam mondani.

Philippe: Baugereau ur csak adja a szerénységet, de alapjában, okos, eszes, tapasztalt ember...

Baugereau: Ez így is van... Ha nem volna eszem, nem is volna pénzem, ...mi?

Mindannyian: Persze, természetesen!

Baugereau: De azért mégis jobb szeretném, ha én is finom, nagyuri embernek születek.

Georgine Meglep, hogy egy olyan kitűnő férfi, mint Ön, ezt mondja, ...Üljön kérem mellém, hadd mondok el erről a véleményemről.

TEÁSKANNA
fekete
a férfiak kedvencze,

erős zamatos
az angol ízlésnek megfelelő,
különösen alkalmas tejjel,
vagy tejszínnel reggeli teának.

nyemet. (Egy kanapéra ülteti maga mellé *Baugereaut*, és beszélgetésbe merülnek.) A nagyuri világ, amiről maga beszél, untat, fáraszt, kiábrándít, ... jól ismerem ezt a világot. De lássa, ott sohasem jutna eszembe, hogy valakivel, mint most itt magával, egy bizalmas zugban elcsevegjek.

Baugereau (boldogan): Igazán. És ez jól is esik Önnek?

Georgine: Másképp nem tenném.

Philippe (sugva *Mazulier*hez): Itt a pillanat, hogy elpárologjunk.

Baugereau (*Georgine*hez): Pedig én ... nemes vagyok, uri ember.

Georgine: Maga egy fejjel kimagaslik a sok üres fejű párisi piperkőc közül. Egyéniség ... valaki ...

Baugereau: Hát valaki, az vagyok, az biztos.

Georgine: Az élettörténete biztosan izgalmas ...

Baugereau: Hát bizony elég cifra. Tetszik tudni kisasszony: Nem voltam én mindig ilyen fenemód gazdag ...

Philippe (hosszú lép): Kezét csókolom, *Georgine* ... Este majd magam jövök ...

Georgine: Köszönöm, várom *Philippe*.

Baugereau (*Philippe*hez): Csak nem hagy itt egyedül vele.

Philippe: De igen ... Itt már nincs szükség reám! (*Visszamegy*.)

Mazulier: Majd mi kikísérjük.

Philippe (kimentében *Mazulier*hez): Szép pár ... a jó Isten is egymásnak teremtette őket ... (*Kimennek*.)

14. JELENET

Baugereau, Georgine.

Baugereau: Hol is hagytam el ...

Georgine: Hogy nem mindig volt ilyen gazdag ...

Baugereau: Koldus voltam és nem titkolom. Ott kezdtem ... egy előkelő kozmetikai

intézetben ... A kezdet nem tulságosan érdekes. Aztán némi kis tőkével fényes, forgalmas szalont nyitottam ... ahol ittak ... ettek ... és táncoltak. Megszedtem magam, de untam e mesterséget, hát a konzervgyártásra adtam a fejem. Aztán jött a háború, (*rajongva*) oh a háború ... és vele a vagyon ... istentelen nagy vagyon ... de ez nem érdeklő a kisasszonyt!

Georgine: Sőt ... Csak ez érdekell!

Baugereau: A nyavalya érte ... de kegyeddel olyan bizalmas vagyok. Mindjárt kigombolkozom, azaz bocsánat, nem úgy értem ...

Georgine (nevet): Csak tessék, ha jól esik.

Baugereau: A fene a fejem, hogy ilyen paraszt vagyok.

Georgine: Sőt ellenkezőleg ... Én úgy találom ...

Baugereau: Ne is tessék ellentmondani ... olyan buta már mégse vagyok. Tudom én, hogy mi kéne nekem. Olyan nagy uri társaság, mint a szülei, mint a kisasszony ... az előkelő világ.

Georgine: Óriási tévedés! Ha ismerné a sok üresfejű bábót, aki bókol, csapja a szelet ...

Baugereau: Oh ismerem ... nekem is bókolnak, csapják a szelet éppen úgy, mint a kisasszonynak. Magának mert szép, nekem, mert gazdag vagyok. A férfiak a maga arcát, a nők pedig ... (*A zsebére csap*.) A bugyellárisomat nézik.

Georgine: Két szegény áldozat. Maga mert gazdag ...

Baugereau: És maga, mert szép.

Georgine: Jól esik így kiönteni a szívet. Végre egy igazi férfi, aki nem kezd utszéli udvarlason. Miért is nincs ilyen barátom. Mindig az volt az álmom, hogy a férfi ne csak a nőt lássa bennem ... olyan férfi után vágytam, aki eszes, életrevaló, — a tulajdon erejéből lett ember, — ismeri a világot és az életem válságos perceiben, tapasztalataival, tanácsaival mellettem áll. Mondja, nincs kedve az ilyen barátságra?

Baugereau: Hogy van-e hozzá kedvem? De mennyire ... De sajnos, egy kis baj van ...

Georgine: Mi?

Baugereau: Én holnap visszautazom Bordeauxba és egy hét múlva kezdem a kúrát Vichyben.

Georgine: És mikor jön vissza Pausba?

Baugereau: Ősz előtt aligha.

Georgine (felkel, kiábrándultan): Ez baj, — baj!

Baugereau (*nyersen*): Annyira a szívére veszi, hogy utazom? Most megint minden a kutba esett.

Georgine (*nyugodtan*): Amiről előbb diskuráltunk. Mindig a régi nóta! Akikkel tor-kig vagyok, azokat nem rázhatom le a nyakamról, de ha végre méltó partnerre találok, aki megért, — az volt, nincs, elmegy. Bocsássa meg ezt a kifakadást, drága barátom.

PAJOR-SZANATÓRIUM ÉS VIZGYÓGYINTÉZET BUDAPEST-VIII. VAS-ÚCCA 17

Kitűnő minőségű	BŐRCIPŐK	olcsó árúsítása
SCHÄFER-cégnél, Döbrentel tér 4 — Árak ezekben		
Férfi magasszárú rámánvarrott —	250	Női sárcipő nyelvess — — 100
Bagariaszinben prima boxbőről —	275	Férfi sárcipő nyelvess — — 110
Női regatta prima box — — —	225	Női hócipő, amerikai gyártm. szőrmével 200
Női magasszárú box lakkaplival —	175	Gyermek-sárcipő 22—28-ig 29 34-ig 75
Gyermek-boxcipő 6—29-ig, 30-35-ig 180, 36-39-ig 210	150	Házicipő teveszór, áthajtós, bőrralappal
Gyermek-hócipő egyes párok — — — 100 ezer		90

Baugereau: Kérem... kérem... én meg-bocsátok...

Georgine (kis gondolkodás után felragyogó arccal): Oh, egy ötlet... hova utazik egy hét múlva kurára?

Baugereau: Vichybe.

Georgine: Az orvos a papának is kurát ajánlott...

Baugereau: A papájának is...? Hát neki mi a nyavalyája?

Georgine: Várjunk csak... Milyen baj ellen jó az a kura.

Baugereau: Oh, egy egész csomó ellen... Lép, máj, vese...

Georgine: Máj? Megvan! A papa májbajos... Juliusban kellett volna elutaznunk... de Istenem, — mehetünk elébb is...

Baugereau: Az angyalát, ... ez már igen! Ott találkoznánk, autóznánk együtt...

Georgine: De szép is volna.

Baugereau: A hát... a kórság csapjon belé... Itt is baj van...

Georgine: Micsoda?

Baugereau: Én nem utazok egyedül.

Georgine: Valami kis nő...

Baugereau (nevetve): Kis nő, jó nő. Három hónapja ismerjük egymást, Párisba is utánam jött.

Georgine: Hát adja ki az útját!

Baugereau: Könnyű ezt mondani. Megígértem, hogy magammal viszem... féltékeny, még bolondot csinál, én pedig békés természetű ember vagyok, könyörgöm.

Georgine (édesen): És ha én kérem?

Baugereau: Hát annyira szeretne.

Georgine: Kimondhatatlanul.

Baugereau: És Vichyben együtt lennénk? És... és magácska kedves volna velem...

Georgine: Szentül ígérem.

Baugereau: Hát... hát a választás nem is nehéz... Ha pedig szakításra kerül a sor, — antul jobb.

Georgine (megragadja a kezét): Végre egy barát! Szólok is mindjárt a szüleimnek. (Kinyitja az ajtót.) Papa... mama... (Baugereauhoz): Meglátja, milyen boldogok lesznek. Papa... mama...

15. JELENET.

Előbbie, Mazulier, Mazulierné René
(belépnek.)

Georgine: Drágáim... Baugereau ur és én megpecsételtük a barátságot...

Valamennyien: Igazán?... Nagyszerű... Boldogok vagyunk.

Georgine: Ssst... Más ujság is van... Jövő héten valamennyien pakolunk és megyünk Vichybe.

Mind a három Mazulier: Mi az? Hova, Vichybe?

Georgine (az anyjához): Oda... A papa májbajos.

Mazulierné: A papa...

Mazulier: Hát nem tudat? Persze... én kimélethől elhallgattam... Oh, a májam...

Georgine: Tudod jól, hogy ahány orvos, mind Vichyt ajánlta.

Mazulierné: De... nem tudom... igazán, hogy a papa májbajos...

Mazulier: Pedig ez így van... még pedig sulyosan.

Georgine: Egy hét múlva aztán Vichyben találkozunk Baugereau urral...

René (kezdi érteni): Vagy ugy!

Mazulier (csak most érti teljesen): Ugy hát!

Mazulierné (nem érti): Én igazán — hogy májbajos?

Mazulier (felbuzdulva): Mit igazán. Megyünk, pont. Nem érted?

Baugereau: Na, ennek örülök... De bocsánat... Az idő későre jár.

Mazulier: Oh, dehogy...

Baugereau: És vacsora előtt még sok dolgom van, sietnem kell. Vizontlátásig nagyságos asszonyom, a vizontlátásig. Mazulier ur, alászolgája René ur... és... és... Isten áldja meg, Georgine kisasszony... A vizontlátásig... (Kezet nyújt, de nem tud mit kezdeni Georgine kezével. Egyik kezével a másikba veszi a kezét, néz, aztán a leányra néz, majd a mamára, aztán a papára, aztán a többiekre és paskolni kezdi.)

M. kir. udv. szűcsök

DÁN
Szőrme

Szőrme bunda .. 8 millió
Sport szőrmekabát 4 millió

Dorottya-25

Georgine: Tetszik valami...

Baugereau: Nem tudom... szabad... ily-
lik megcsókolni a kezét?

Georgine (nevet): Bátor! Csak tessék.

Baugereau (esetlenül csókot csuppan Georgine kezére.)

A három Mazulier (elragadtatva): Igazi lovag... gavallér...

Baugereau: Nem vagyok nevetséges, de igazán nem?

Georgine: Sst... Nagyon finom volt... Nagyvilági!

Baugereau (boldog szerénységgel): Finom éppen nem volt... De érzem, csak kis türelem... és uriember, gavallér válik még belőlem is... A viszontlátásra egy hét múlva a Vichybe! (Kezet csókol a mamának, miközben elejti a kalapot, mikor fölveszi, leejti a botot, stb.)

Valamennyien: A viszontlátásig Vichyben. (Valamennyien kikisérlik, aztán visszajönnek Georginehez.)

16. JELENET.

Mazulier, Mazulierné, René, Georgine Bechard.

Mazulierné: Elment az eszed? Hogy mi Vichybe utazunk?

René: Mondd, mi történt?

Mazulier: Ez megint micsoda ötlet, Georgine?

Bechard (belép): Hát megvagyunk?

Mazulier: Azonnal. (Georginehez.) Mit keresünk mi Vichybe?

Georgine: Az egyetlen mód, hogy a hal horogra akadjon.

Mazulier: De a kura egy hónapig tart... És egy nagyvilági fürdön egy hónap rengeteg pénzbe kerül... De miből, miből?

Georgine: Ez már a ti dolgotok.

René: De nézd Georgine...

Mazulierné: Képtelenség... Három hétre oda utazni...

Georgine (idegesen): Hát maradjunk it-

ten, nekem így is jó. Ti mondtátok, hogy huzzam fel ezt az embert. Én megírtam a magamét.

Bechard: Szavamra, nagyszerű leány. Ugy látom Baugereau ur alaposan megpörkölődött.

Georgine (büszkén): Mi az, hogy megpörkölődött?... Porhanyóssá főt, tüzet fogott... oda égett. Még a babáját is eldobta ért-
tem.

Bechard (elismeréssel): Ez aztán tiszta munka. (A többiekhez.) Nincs itt min gondolkodni. — Csomagolni, menni, utazni.

Mazulier: Ne beszéljen vadakat Bechard. Három hét az pont hatezer frank.

Bechard (kicsinylő): Mennyi? Hat?

Mazulier: Nem kell mindjárt a legdrágább hotelbe szállni...

Bechard (félváltól): Röhögni kell ezen a pizskosságon, a maga rongyos hatezer frankján... Gondolja, hogy ezzel a garasoskodással lépse csálja az áldozatot? A legfényesebb hotelbe szállni, — megrakni a zsebet arannyal és szórni a pénzt eszük nélkül... Port kell hinteni az emberek szemébe (Georginere mutat) és a legszebb toillettekbe öltöztetni, nem ócska tegnapi, hanem új és egyre újabb divatot teremteni rongyokba.

René: Van benne valami!

Bechard: Hogy ezt a tétet lehuzza, legalább negyvenezer frankra van szüksége, öregem!

Mazulier: Köszönöm. Lenne szives tán elő is teremteni...

Bechard: Az nincs kizárva...

Mazulier: Tán van magának?

Bechard (a zsebére mutat): Van hát.

Mazulier: A főnöke pénze...

Bechard: A mig nálam van, nem az övé... És két hónapig itt van nálam, a főnököm csak akkor jön vissza. Ha júliusban beteszem a kasszába, minden rendben.

Mazulier: És maga kölcsön adná ezt a pénzt?

Bechard: Ha visszaadják a nyugtát és lehet valamit keresni...

Mazulier: Mennyit akar keresni?

Bechard: Százezer frankot, — a házasság napján...

René: Százezer frankot?

Mazulierné: Ez már igazán sok.

Bechard: Persze, hogy sok... De telik annak, akinek többszörös milliomos a veje. És két hónapig rá is érnek... Közben vagy van, vagy nincs házasság. Ha van... leszurják nekem a százezer frankot...

Mazulierné: És ha nincs?

Bechard: Visszaadják a negyvenezret.

Mazulier: Hol lesz az már addigra!

**Idegeseknél
Betegeseknél
Szenvedőknél csodákat
művel az**

ARNEA

a nemes vita- Kapható mindenütt! 1 doboz ára 15.000 K.
mintápszer. Kérjen ismertetőt!

Gyártja: az

ARNEA tápszergyár,
Budapest, Angol-utca 19 a.

Bechard: Hát akkor üssék nyélbe a házasságot.

Mazulier: De a kockázat igen nagy.

Bechard: A nyereség még nagyobb.

Mazulierné: Ezt nem szabad megtennünk. Ez gázság volna.

Mazulier: Ha nem sikerül, gázság. Ha sikerül, pénzügyi művellet.

Bechard: Szóval?

Mazulier (Georginehez): Mondd Georgine, biztos vagy te a dolгодban?

Georgine (oldalt nyugodtan ül és a beszélgetés alatt az arcdt rendezi): Csak tölem függ! Ha akarom...

Mazulier: És akarod?...

Georgine (habozón): Hát... akarom!

Mazulier: Ez nem elég! Elszántsak kell lenni a végleteig. Gondold meg alaposan mielőtt igent mondasz. Ha Vichyben gondold meg és meghátrálsz, ott ez a nyakunkba kerül. Hozzá méssz feleségül...

Georgine: Istenem. Ha amugy is gazdag emberhez kell feleségül mennem, hát hozzá!

Mazulier: És nem fog cserben hagyni minket?

Georgine: Nem!

Mazulier: Ez biztos?

Georgine: Ez biztos!

Mazulier (Bechardhoz): Akkor neki vágok...

Bechard: Ezt mondom én is. (Csöngetés.)

Mazulier (a tenyerét tartva): És a pénz?

Bechard: Majd holnap elhozom. — És holnap aláírják a kötelezvényt, a butorokra már nincs szükség Elvitethetem?

Mazulier: Már ell!

Bechard (kimegy): Majd hívom az embereket.

17. JELENET.

Előbbieket, Philippe, Mélanie.

Mélanie: Belép. Hallier ur keresi a kisasszonyt.

Georgine: Jöjjön be.

Philippe (Mélanie után belép, — esti ruha, felöltő, kalap): Magáért jöttem.

Georgine: Mehetünk! (Mélaniehez): Mélanie a köppenymet és keztyümet.

Mélanie: Igenis kisasszony!

Philippe (Georginehez): Hát hogy tetszik Baugereau barátom.

Georgine: Nagyon tetszik.

Philippe (meglepve): Igazán?!

Georgine: Aranyos ember. Kicsit kövér.

Philippe (gunyosan): Kicsit?

Georgine: Istenem... A maga erejéből vitte ennyire... Nem volt ideje, hogy csiszolódjék. De ez mellékes.

Philippe: Mellékes?

Georgine: Miért van annyira meglepve?

Philippe: Nem gondoltam, hogy így el lesz ragadtatva.

Georgine: Istenem, elragadtatva...

Philippe: És elmenne hozzá feleségül?

Georgine: Egészen jó dolog lenne mellette.

Philippe: Mellette... Ugy beszél róla, mintha menyasszonya volna.

Georgine: Egy hónap már és az lesz!

Philippe: Ne mondja...

Mazulier: Miért csodálja?

Mazulierné: Baugereau ur szerelmes Georginého.

Mazulier: Örök barátságot fogadtak.

René: Már a barátnőjének is kitette a szürét...

Philippe: Már ezt is?

Georgine: És egy hónapig a család vele nyaral Vichybe.

Mazulier: Ugyanabban a hotelben.

Mazulierné: Csak látná milyen ruhái lesznek Georginének...

Philippe (meglepve): Jó... jó... De a pénz...

René: Az megvan.

Philippe: Maguk se vésztegették az időt hiába. Két óra alatt új berendezés, új inas, vőlegény és csomó pénz.

Mazulier (boldogan): Mintha az égből pottyanna minden.

Philippe: Óriási... Szóval: — döntő küz-

Elkán Gyula

Szörme-

bundái

versenyen kívül

Károly-körút 19.

delem Vischyben, szavamra ezt látni szeretném.

Georgine: Hát jöjjön velünk. Én csak örülnék!

Philippe: Sajnos, Etrettat-ba ígérkeztem. Vallée Jacques barátommal, aki velem együtt jött Marokkóból. Különben... Majd ráveszem Jaquet, hogy jöjjön ő is! Ott akarok lenni — mulatni akarok.

Bechard (az embereivel belépett):

Mazulier: Hát még egyszer köszönet: hála köszönet.

Mazulierné, René: Részünkről is...

Philippe: Szóra se érdemes. Boldog vagyok, hogy a dolog így beütt, várakozáson felül beütt. Szereztem Georginének egy férjet, amiről ő álmodott! *(Elveszi Mélanietől a köppentyt, amit most hozott be.)* Szabad föl-segítenem a köppenyét? *(Megteszi.)*

Bechard (gyanakódn): Ki ez az ember?

Mazulierné: Georginét kíséri mindenfelé...

Bechard: Miféle címen?

Mazulierné: Semmifélen... Csak úgy... barátságból...

Bechard: Nem tetszik nekem a dolog. A fiatalur gyanus előttem. Vischybe is elkíséri.

Mazulier: Ugyan Bechard... Hiszen ő hozta ide Baugereaut nekünk.

Bechard: És mennyit kért érte.

Mazulier: Semmit.

Bechard: Az más, akkor nem gyanus!

Georgine: Hány óra?

Philippe: Nyolc elmúlt.

Georgine: Késő van. Siessünk... *(Philippehez aki bucsuzni akar,)* ne sokat bucsuzunk. Jöjjön...

Valamennyien (Georginét az ajtónál körülállják.)

Bechard: Aztán ne egyék sokat.

René: És főképen ne igyál étkezés közben.
Mazulier: Nehogy valahogy meghizzál nekem.

Mazulierné (Philippehez): Várja lenn a taxi?

Mazulier: És ne rohanjon a soffőr olyan esztelenül.

Bechard: Az ablakot be kell huzni.

Mazulierné: A kocsiban be kell takaródn.

Georgine: Mi van veletek? Nem ma megyek először el hazulról.

Bechard: De most már van mit félteni magán.

Philippe (nevetve): Van! Kerek negyven millió!

Függöny.

MÁSODIK FELVONÁS

(Vichyben, a szálló halljának egy szöglete.)

1. JELENET

René, Lauriane, hátul: főpincér és pincér

René (Lauriane-val belép): Tudja, milyen elragadó ön ma este?

Lauriane (begyeskedőn): Maga kis hízlgő...

René: Szavamra mondom, az asztalnál egyre csak magát néztem... nem tudtam betelni vele.

Lauriane: Mi leli egyszerre? Egy hete, hogy itt van Vichyben a családjával és észre se vett. Tegnap óta egyszerre hevesen ostromol...

René: Jött, mint a villámcsapás... Nem kávéznánk együtt...

Lauriane: Jó, azt se bánom.

René: Ez kedves. *(Leülnek egy asztal mellé.)* Főur! Kávét!

2. JELENET

Előbbie, Maud, Dolores

Maud (szőke kis nő, belép).

Dolores (barna kis nő, Mauddal jön): Tegnap érkeztem. És maga?

Maud: Tegnapelőtt. De még senkit se ismerek. Nem tudom, kire kell mosolyogni...

Dolores (főurhoz): Nézze kérem, önagsága és én itt vagyunk... szeretnénk ismerkedni... és nem szeretnénk csalódni...

Főur: Értem kérem... Szolgálhatok?

Maud: Azt hallom, — valami Baugereau ur van itt...

Főur: Vigyázat! Baugereau ur foglalta van!

Dolores: Foglalta?

Főur: Nagy a hemzsegés körülötte... Sorszám szerint megy ott minden... Tizenkét asszony, — tisztességes, félvilági, elvált és özvegy nyüzsgő körülötte... és egy csinos nagyvilági lány!

Maud: Ugy!

Dolores: Ugy!

Főur: A titkár ur fogadási könyvet nyi-

Hajeltávolító

az összes forgalomban levők között a legjobb arcáról, karról eltávolítja a kellemetlen hajszálakat, kezelése egyszerű, káros nyomot nem hagy hátra, ára 40.000 K. Hajhullás, őszülés elleni szesz, ára 40.000 K. Kapható kizárólag

Botár Regina arcápolási intézetében, Erzsébet-körút 34. Postai szétküldés naponta a világ minden részébe

TÓTH SÁNDOR
ÉS FIA hozott anyagból is készítesz fest
ÜVIRÁG
ÉS **DISZTOLLAT**
KIRÁLYU54

Belvárosi Festő- és Rajziskola

IV, MAGYAR-UTCA 52 — KECSKEMÉTI-UTCA SAROK

Nappali tanfolyam — Szabadtéri festés

Mészöly Munkás Béla vezetése mellett

Előjegyzés november 15-ig.

tott. E pillanatban Vazulier Georgine a favorit, ő vezet... De Baugereau uron kívül van itt elég vendég... lehet válogatni... tetszés szerint...

Maud és Dolores: Köszönjük... (*Leülnek, líkórt kérnek.*)

3. JELENET

Előbbie, Philippe, Jaques, Lena, Françoise, belépnek

Lena (*elegáns, jóalaku lány merészvágásu ruhában,*)

Françoise (*elegáns, tartózkodóbb modoru,*)

Jaques Vallée (*jókedvű fiatalember*) és **Philippe** (*nevetve jönnek*): Siessünk, nehogy elfoglalják az asztalunkat...

Jaques: Már el is foglalták...

Françoise: Nem baj... (*Balra, Baugereau-nak fenntartott asztalához ülnek.*) Csakhogy már vége a vacsorának...

Jaques (*melléje ül*): Françoise, maga nem szereti a nagyvilági életet...

Françoise: Nem én...

Lena: Nézzétek, Mazulier Renét... hogy főzi Laurianet...

Philippe: Éli az életét!

Lena: A félvilági életét. Csönd! Talán ki-
lehetjük a beszédüket...

René (*suttogón, de azért a hirtelen tá-*

madt csöndben halhatóan): Ugyan... mit kockáztat... nem zárja rá az ajtót, — én véletlenül arra megyek a folyosón, — egyet surranok... ott vagyok...

Lauriane: És tisztességesen viselkedik?

René: Ugy, mint maga... pontosan!

Társaság (*kacagásba tör ki*).

Françoise: Hallották?

Lena: Na... ha a 184-es szoba beszélni tudna?!

Philippe: Az ilyesmi izgatja magát?

Lena: Kicsit végigborzong a hátamon...

Philippe (*a meztelen hátat nézve*): Látom az utját... Most itt megtörik a hullám... és eltűnik a csipő alatt...

Pincér (*kávét szolgál fel nekik és ki-megy.*)

Lena (*Philippe-hez, aki a bejárat felé néz*): Maga persze Georginet lesi...

Philippe: Azt!

Lena: Szép lány, mi?

Philippe: Szép. És jó pajtások vagyunk...

Lena: Ami nem zárja ki... hogy...

Philippe (*nevetve*): De bizony kizárja...

Lena: Miért?

Philippe: Csak.

Lena: Biztosan most is Baugereauval van!

Jaques: Érdekli magát ez a Baugereau?

Lena: De nagyon.

Philippe: Tetszik magának?

Lena: A pénze, az tetszik.

Philippe: Maga se titkolja a gondolatait.

Lena: Én semmit se titkolok.

Jaques (a meztelen hátát nézve): Vesszük észre...

Philippe: Hálisitennek, nincs is mit titkolni...

Lena: Hátha még a többit látná...

Philippe: Fogadja őszinte elismerésemet...

4. JELENET

Előbbieik, Georgine

Philippe: Na végre... itt van Georgine!

Valamennyi: Georgine... Georgine... Itt vagyunk... (Helyet csinálnak neki.)

Georgine (ragyogó toletteben, — lassan, — magát mindenfél megbámulatva közeledik): Itt vagyok... jövők...

Philippe (nézi): Gyönyörű... tökéletes!

Georgine: A ruhám?

Philippe: Az is!

Georgine (kacéran): Jól áll...

Philippe: Remekül...

Georgine: Tudom.

Philippe: Tudom, — azért is váratott magára!

Georgine: Kiélveztem a vacsorát... pompás volt...

Lena: Látszik, hogy nem szokta meg a világhotelek konyháját... Én négy éve élek ezen a konyhán, de torkig is vagyok vele... És maga...

Philippe... Oh, Jaques meg én Marokkóban olyan bődületes kotyvalékhoz vagyunk szokva, hogy még ez a konyha is egészen izletesnek tetszik.

Jaques: Emlékszel, Sidi-Guedarban egyszer megosztottunk egy hagymán, ketten...

EAU DE COLOGNE
CHYPRE
HAAR
TERÉZ • KÖRÜT • 8

A nők vágya

*Drim Eau de
toilette intime*

Abszolút hatása!

Hölgyeknek nélkülözhetetlen!

Aztán, mint a patkó, — olyan kemény kegyeret ebédeltünk, egy korty ital nélkül...

Philippe: Emlékszem, nagyon jól mulattunk...

Françoise: Ilyen élet kellene nekem...

Lena (Jaqueshoz): Maga is állatokkal foglalkozik?

Jaques: Nem. Mérnök vagyok.

Lena: Nem furcsa, hogy akad ember, aki ott él, Marokkóban?

Philippe: Még pedig nagyon boldogan, elhihet!

Lena: Például maga?

Philippe: Például én. Valamikor magam is úgy éltem, mint maguk... Nagy élet... Estélyek... pezsgő, dorbézolás, — szörnyű unalmas volt... De Marokkóban az állataim között még sohasem unatkoztam...

Françoise: Oh, mennyire értem... nagy estélyek, nagy élet, — az ember idegeire megy...

Lena: Nem mondom, hogy valami nagyon mulatságos, de hogy jusson az ember pénzhez, ha nem így... Egy gazdag férj...

Françoise: Pénz, — számit is a pénz...

Lena: Én nem élhetek autó nélkül... Elszorul a szívem, ha nőt látok, aki autóbuszra vár...

Philippe (Georginehez): Mondja, nem hangolja le ez az elszánt férjvadászat?

Georgine (őszintén): Egy csöppet se.

Philippe: Maga se nagyon értelmes lélek.

Georgine: Nem én! Talán éppen azért tudnék boldog lenni.

Philippe: Igaza lehet!

5. JELENET

Előbbieik, Forquigny

Philippe (odaköszön Forquignynek).

Forquigny (megáll az ajtóban. Rendkívül elegáns ur, Lenát nézi).

Lena: Philippe!

Philippe (hozzálép): Parancsol?

Lena: Ismeri ezt az öreg urat? Két nap óta egyre a sarkamban van.

Philippe: Ismerem. Forquigny gróf.

Lena: Gazdag?

Philippe: Roppantul! Yachtja van... versenystállója... (Forquignyhez lép, kezét szoritának.)

Lena (Georginehez és Françoisehez): Be fogom mutatni!

Françoise (csipősen): Ugyan!

Lena: Majd meglátod!

Philippe (Forquignyhez): Tegnap nagyon játszott. Nyert?

Forquigny: Vesztettem... Szóra se érdemes... És ön?

Philippe: Oh, én már régen nem játszom.

Lena (hozzájuk rohan, álhevességgel): Mondja, Philippe!... (Forquignyhez): Oh, ezer bocsánat...

Forquigny: Csak tessék, kisasszony!

Philippe (bemutatja): Forquigny gróf — Baranger Lena kisasszony!

Lena: És én iderontok, és megzavarom az urakat! Illetlenség mi?

Forquigny: Illik önhöz, ez az illetlenség!

Lena: Illik?... Honnan tudja?

Forquigny: A kisasszony már feltűnt nekem.

Lena (ártatlanul): Kedves... A gróf ur is nekem...

Forquigny: Boldog vagyok, hogy ezt ilyen elragadó nőtől hallom... A ruhája is gyönyörű... Ez a kis szalag nagyon finom... (Hozzáér Lena ruháját tartó kis vállszalaghoz.) Selyem?

Lena: Selyem.

Forquigny (ujjai messzebb is elkalandoznak): Nagyon finom!

Lena: Ez már nem a szalag. Ez már én vagyok.

Forquigny: Tudom... Ez még finomabb. De elrablom magát a barátaitól...

Lena: Tegye azt! Én nem szeretem a gyerkőcök társaságát.

Forquigny: Értem, értem! Szép a fiatal-ság, de kicsit zöld. Ha egy nőnek szüksége van valamire... keveset segíthetnek... De a magam korabeli ember adhat jó tanácsot és egyebet is! Táncol az este?

Lena: Én megvetem a táncot.

Forquigny: Ugy... De nem akarom most elvonni a társaságától, később majd folytatjuk a beszélgetést.

Lena: Nagyon szívesen.

Forquigny: A viszontlátásig kisasszony!

Lena: A viszontlátásig gróf url! (Vissza-megy a társasághoz): Na látjátok!!

Jaques: Na, hallja, Lena!

Françoise: Ez dörgölődzés!

Forquigny (Lena után néz): Nagyon kedves lány...

Philippe: Nagyon kedves...

Forquigny: És érdekes... Engem leg-alább érdekel...

Philippe: Bocsánat, — de ön nős ember, — úgy tudom...

Forquigny: Hát aztán?

Philippe: Akkor miért érdekli? Csak nem gondol arra...

Forquigny: De, éppen arra gondolok...

Philippe: Urilány... tisztességes...

Forquigny: De... eladó lány... Divatos lány... nagyvilági lány...

Philippe: De azért tisztességes!

Forquigny: Oh, kérem, — ez egészen

más fajta... (A mulató csoportra mutat): Nézze csak őket. Mit gondol, minek jönnek ezek ide?... Az egészségük miatt? Ugyan kérem! Ezek az urilányok, izmosak, mint az acél, vasszervezet valamennyi. Amellett a strapa mellett szükségük is van erre a szívósságra... A familiájuk hurcolja ide őket a legdivatosabb fürdőkre, hogy férjet fogjanak maguknak. Adott esetben csak egy emberről lehet szó, Baugerauról. Az pedig nem vehet feleségül, csak egyet, — Mazulier kisasszonyt...

Philippe: Gondolja?

Forquigny: Tiszta dolog... (A fiatalok nevetnek.) És ha ez megtörtént, mit gondol, mi lesz a sorsa Lena kisasszonynak?

Philippe: Majd keres más férjet...

Forquigny: Kezdődik az új hajszá, míg ebbe is belefárad... Mondja, nem látta még azokat az apró pillangókat... akik naplemente körül, egyszerre mindenfelől felbukkannak... Röpdösnék, táncolnak, keringenek, míg rájuk köszönt az éjszaka... És aztán egyszerre fáradtan lebuknak... Vége a táncnak. Csak a pillanatot kell megtalálni, amikor maguktól az ölnükbe hullanak. A viszontlátásig kedves barátom... (Egy asztalhoz ül.)

Philippe: Georgine...

Georgine (hozzálép): Parancsol?

Philippe: Hadd nézzek magára... hadd melegszen kissé a maga fiatalságánál, didergek attól, amit ez a vén fráter össze-vissza fecsegett...

Georgine: Ki ez az alak?

Philippe: Az ördög... De este együtt táncolunk, ugye? Az első bluet, az első floridát, az első ralliét...

Georgine (nevet): Ne ilyen hevesen. Mit szólna hozzá a családom?

rossz szájtételt eltüntetl a

Fodormenta LYSOFORM

Fertőtleníti.

öblögetés.

Olcsó.

Philippe: Persze. Ők Baugereau urat szívesebben látnák!

Georgine: De mennyire!

Philippe: Már a könyökömön nő ki ez az ur!

Georgine: Miért?

Philippe: Tudom is én. Izgat. Amint ott kecske a fiatalság körül... Otromba elefánt, a finom porcellánok között...

Georgine (nevet): Van benne valami!

Philippe: Szó, ami szó, egy kicsit velem is törődhetnék... Tudja, mikor utazom?

Georgine: Nem is akarok rágondolni.

Philippe: De én meg egyre arra gondolok... Tíz nap, és vége. Addig kitarthatna mellettem...

Georgine: És nem szívesen megy?

Philippe: Szívesen is, nem is. Bánt, hogy elválunk. Jó pajtások voltunk. Viszont, — Marokkóba is vágyom. Szeretem azt az életet, — az az én igazi életem. Nem is látok ott európai embert, legfeljebb az inasomat. Egész napomat a szabadban töltöm, és ha este visszamegyek a bennszülöttek közé, — van csöndes kis házam, — mondhatnám sátram. És vacsora után végignyulok a terraszomon... és bámulok. El se képzelem, mi az, egyedül lenni ott egész éjjel, — a föld, az ég, végtelenné tágu előttem és a végtelenség lassanként megtelik a sok szép emlékekkel... Visszagondolok, hogy mit csináltam, mit láttam, — a barátaim, a pajtásaim jutnak eszembe... Közben leszáll az éj és kigyulnak a csillagok. Az egyik különösen tiszta fénnel ragyog... azt elneveztem Georginenak... *(Kissé meg van hatva, Georgine lehajtja a fejét. Most külön vannak válvá a többtől... Francoise, Jaques és Lena hátul ülnek.)*

René (Lauriannal. Mindenfelé csevegő, flörtölő párok).

6. JELENET

Előbbieck, Mazulier, Mazulierné.

Mazulier (a pincérhez): Pincér... kávét és likört... *(leül a feleségével.)* Hová tűnt Georgine?

Szörme kabátok

rövid 2,000.000-tól, hosszú 3,500.000-tól

BODNÁR JÓZSEF SZÜCSMESTER
V. NÁDOR UCCÁ 15. TELEFON 12-79

Dr. Szlávik Istvánné

kosmetikai intézete, szakszerű orvosi közreműködéssel.

Arcápolás, quarz és kéfénykezelés, hajszálak és szemölcsök végleges eltávolítása villannyal, hámlasztó-
kurák, hízó- és fogyókurák. VIII., József-körút 47, I.
D. e. 9-től d. u. 6-ig tanítványok szakszerű kiképzése.

Mazulierné: Nem tudom... *(leül.)* Nini... ott ül...

Mazulier: Megint a drágalátos Philippe-vel!

Mazulierné: Fiatalság, — bolondság!

Mazulier (utánözve): Fiatalság — bolondság! Ilyen ostobaságokon török meg a legtöbb házasság! Georgine!

Georgine: Mit akartok?

Mazulier (mézesen Philippehez): Ugye megbocsát? Gyere egy percre... Hol van Baugereau?

Georgine: Nem tudom!

Mazulier: Éppen ez a baj... Tudnod kéne... És mit keressz ott az asztal mellett? Már megmondtam, ne légy sülvé, — főve ezzel a Philippe!... Baugereau rossz néven vehetné!

Mazulierné: Hagyjuk Georginét, hadd mulasson egy kicsit.

Mazulier: Nem azért jött, hogy mulasson.

Georgine: Ki akarom használni az időt. Philippe tiz nap mulva utazik...

Mazulier: Bánom is én, ezt a tiz napot. Számadást csináltam és megrémültem. A pénz rohamosan fogy... Ha Baugereau sürgősen nem nyilatkozik, akkor kész a katasztrófa. De úgy lehet, nem nagyon siet az az állat... feszít, udvarol, csapja a szelet... könnyű itt a konkurencia. Lányok, asszonyok, kokottok.

Mazulierné: Baugereau csak Georginevel törődik.

Mazulier: Te anya vagy. Azt hiszed más lány nincs is a világon. Persze, hogy vele törődik. De Georginenak becézni, kényeztetni kellene őt, *(René és Lauriane belépnek.)* Ott van René! Az teljesíti a kötelességét! Az tudja, mi a dolga. Ráuszítottam erre a Lauriánára... ha elcsavarja a fejét, egy veszedelmes versenytárrsal, ez is kevesebb!

Mazulierné: Veszedelmes! Baugereau tegnap megsugta nekem, hogy nem szereti a kokottokat. Inkább férjes asszony tetszik neki. Például, hogy ez a Fontagnesné milyen kedves asszony!

Mazulier (magából kikelve): És ezt csak most mondod nekem! És ezt teljes huszonegy óráig elhallgattad előttem! Tudod mi vagy te?... Te egy... *(megáll.)* Nem, nem mondom! René! René! *(Laurianához mézesen.)* Ezer bocsánat, csak mondanom kell valamit a fiamnak.

René (Laurianához): Megengedi, Istennő!

Lauriane (nevet): Eredj, — te bolond!

René (Mazulierhez): Minden remekül megy Laurianeval. Még ma este realizálunk.

Mazulier: Lauriane, már nem érdekel, nem kell tőle tartanunk. Hadd a fenébe és vedd rá magad Fontagnesnéra.

René: De kérlek...

Mazulier: Semmi kérlek. Bolondítsd magdba!

René (lemondóan): Tessék, most vissza az egészset. De, most, hogy ilyen költségbe

vertem magamat Lauriane miatt, ... a pénzemet talán...

Mazulier: Siess. Ne ábrándozz... Gondolj Georginera...

Fontangené (belép).

Mazulier: Nézd, éppen jön... Vesd rá magad!

René: Szép kis üzletág. *(Kétségbeesett arccal indul, de elragadó mosollyal ér Fontangené mellé.)*

Mazulierné (sóhajt): De nehéz is főköthő alá hozni egy lányt.

Mazulier: Pláne, ha az embernek ilyen segítőtársai vannak...

René (Fontangenéhez): Nagysád ma igazán elragadó...

Fontangené: Igazán?

René: És ez a ruha... Költemény... Muzsika...

Fontangené (affektálva): Maga kis hízegő! **René:** A lábai elé szeretnék borulni.

Laurian (dühös pillantással a Fontangené mellé települő Renére): Na tessék. Se szó, se beszéd, a faképnél hagy.

7. JEJENET

Előbbie, Baugereau.

Baugereau (hangja kívülről, tapsok. Belép, utána Francoise és nő.) Maga itt van Georgine kisasszony? És maga Lena kisasszony?

Valamennyien: Mi történt?

Baugereau: Holnap két híres táncos lép föl először a Kaszinóban. Arra gondoltam, hogy idehívatom őket, hogy is mondjam... maguké lesz a premier... *(A pincérhez.)* Hívja be őket.

A táncosok belépnek. Tánc. Utána kimennek. Taps. Mindenki gratulál Baugereának.

Baugereau: Tudtam, hogy ezzel örömet szerezek maguknak. *(Valamit keres.)*

Mazulier: Keres valamit?

Baugereau: Hamutartót!

Mazulierné (az asztalhoz rohan): Hamutartót...

Lena (szintugy): Hamutartót!

Laurine: Hamutartót!

Francoise (talál egyet): Tessék egy hamutartó...

Baugereau: Oh, köszönöm, Francoise kisasszony. *(Likört tölt neki.)*

Jaques: Kezdődik az ostrom!

Philippe: Baugereau eleste... Kár, hogy felvételeket nem csinálhatunk.

Baugereau (Francoiset nézi): De mi van magával ma este? Ragyog a szeme? Bizonyosan az a fránya szerelem...

Francoise (zavartan): De Baugereau ur!

Baugereau: Sose szégyelje... ez vesztettül jól áll magának. Átkozottul szemrevaló.

Francoise: Hangos a szívem, de néma a szám.

Philippe: Kezdődik a gépfegyver...

Jaques: Minden meggyőződés nélkül, gépiesen.

Baugereau (nevet, de nem érti): Hogy tetszett mondani?

Francoise: Csak szavaltam. Ez idézet.

Baugereau: Az más. *(Ujjain skandálva.)* Hangos a szívem, de hallgat a szám. Aha, tudom. Ez egy vers...

Francoise: Én élek-halok a költészetért.

Baugereau: A költészetért... Én is... Egész Viktor Hugo megvan nekem odahaza. Még hozzá diszkótésben.

Valamennyien (elragadtatással): Diszkótésben.

Lena: Baugereau ur... maga nagyszerű ember.

Baugereau: Nem kérem, én egyszerű ember vagyok. *(Általános elismerő nevetés.)*

Baugereau (tölt, Georginehez): A kisasszony egészségére!

Georgine (szórakozott mosollyal): Köszönöm.

Mazulier (sugva): Légy elragadó.

Georgine: Bizd csak rám. A hidegségem csak szítja a lángot...

Baugereau: Van még egy jó hírem.

Valamennyien: Jó hír. Halljuk, halljuk.

Baugereau: Élőképek rendezéséről van szó...

Épp úgy, mint ahogy ruhájának lange szövete elegendő ahhoz, hogy megvédje karjait a napsütéstől, a levegőtől, a hidegtől, vagy a melegtől... ugyanúgy a

SIMON POUDER

teljesen diszkrét alkalmazása megvédi arcát az időjárás

tulságosan brutális behatásaitól, megőrzi annak szépségét és fiatalágát. Minthogy finom, tapadós, kellemesen van illatosítva, a

SIMON RIZSPOR

de jótékony és finomító hatású és a bőrt egyáltalán nem száritja ki.

Mindenütt kapható!

CRÈME SIMON, POUDER és SZAPPAN

Parfumerie Simon, 59 Faubourg St. Martin, Paris.

Valamennyien: Igen... igen... tudjuk... Es...

Baugereau: Hát kérem, én is megtettem a magamét. Kibéreltem holnapra a nagy terem és ide kommandáltam Párizsból egy egész zenekart.

Valamennyien: Hála... köszönet... egyszerű... gratulálok.

Baugereau: Mazulier kisasszony kért erre és én megtettem.

Georgine (*hideg mosollyal*): Köszönöm.

Baugereau: És milyen ruhában tetszik megjelenni?

Georgine: Gyöngyökben... Az egész ruha semmi, csak gyöngy... Sajnos, csak hamis gyöngy. D'Armailly hercegnő gyöngyestélyén is ez volt rajtam... Kicsit áttetsző, de hát tengeri fürdön...

Léna: Nekem is megvan a kosztümöm... A gyöngyöt halásszák, hát én gyöngyhalász leszek. Zöld selyem fejdísz, zöldszalagos topán... és tapadó trikó. Semmi más.

Françoise (*megbotránkozva*): De Léna... hiszen egészen pucér lesz...

Léna (*jókedvűen*): Oh, a kis szemérmes. Már magának is találtam kosztümöt.

Françoise: Miféle!

Léna: Zárdafőnöknöt.

Françoise: Nem is a habokból kikelő Vénusz!

Fontangené: Nekem még semmi okos sem jutott az eszembe.

Lauriane: Pedig ez egyszerű. Gyöngy-halászátról lévén szó... maga lesz a kagyló.

Philippe, Jaques (*felkacagnak*).

Fontangené (*sértve*): Már bocsánat...

Lauriane: Bocsánat!

Baugereau: Ne kapjunk hajba... (*Felkel, nevetve Georginehoz*): Kagylónak öltözni, ez nem is rossz!

Fontangené (*sértve*): Izlés dolga!

Baugereau: Még díjat is tűztém ki a leg-szebb kosztüm nyertesének.

Valamennyien: Díjat? Mit? Mondja... Halljuk!

Baugereau: Halászátról lévén szó, hát a halak számára egy citromot. Egy icipici citromot. Gyémántból.

Valamennyien: Milyen ötlet... Ragyogó. Citrom... Gyémánt...

Baugereau (*Georginehoz lép*): Mindenki hálás, mindenki ünnepel... csak éppen egy valaki nem!

Georgine: Kérem, én is hálás vagyok.

Baugereau (*Georgine hidegségén szörnyű-ködve*): Mi van ma magával? (*Kivülről a zenekar táncdarabot játszik.*)

Françoise: Kezdődik a tánc...

Léna (*Baugereauhoz*): Jön táncolni?

Baugereau: Ahhoz nem vagyok elég fiatal.

Fontangené: Dehogy nem... sőt...

Lauriane: Meglássá, majd remekül megy.

Baugereau: Jó, hát menjenek, én is mindjárt megyek. Csak valamit még el kell itt intéznem...

Françoise: Ez nem szép magától. Cserben hagy minket... (*Mindenki kimegy.*)

8. JELENET

Baugereau, Georgine

Baugereau: Mondja, Georgine... nehez-
tel rám valamiért?

Georgine: Dehogy is...

Baugereau: De igen. Én érzem. Pár nap óta felém se köp. Ha kérdem, nem felel... Nagyon hideg velem...

Georgine: Az ki van zárva.

Baugereau: Ennek örülök... Nem szivellem, ha valaki görbe szemmel néz rám. Az éjjel le sem hunytam a szememet... Hát ez nem mehet így tovább, ennek véget kell vetni.

Georgine: Véget vetni.

Baugereau: Még pedig sürgősen!... Mondja kérem, nem bántja a füst?

Georgine: Csöppet sem!

Baugereau (*eldobja a szivart*): De igen. Ilyen helyzetben nem való bagózni. Mondja... hogy érzi magát itt Vichyben?

Georgine: Remekül.

Baugereau: Szereti a sok bált, táncot, — mulatságot?

Georgine: Imádom.

Baugereau: Aztán mindig is így szeretne élni?

Georgine: Így... Ennyi az egész, amit mondani akart?

Baugereau: Igen. Azaz, hogy... nem... mást is szeretnék... de tetszik tudni... zavarban vagyok... mer nem tudom... ki-köpní... mert ilyesmi még nem esett velem.

Georgine: Milyesmi?

Baugereau: Hogy megkérjem valakinek a kezét...

Georgine: Kezdem érteni. Meg akarja kérni a kezemet...

Baugereau: Meg én, ha addig élek...

Georgine: De kedves Baugereau ur...

Baugereau: És maga mit válaszol?

Fontangené (*jobbról jön*): Maga itt van,

Megjelent a 18-ik

Nádor-Album

(Dalos karácsonyi album 1925—26)

Tartalmaz 47 válogatott különféle zenedarabot a legnépszerűbb szerzőktől.

A darabok egyenkint vásárolva több mint egy millió koronába kerülnek.

Ára helyben 88.000 K
vldékre küldve . 96.000 K

Kapható és megrendelhető:

Nádor Kálmán

zeneműkereskedésében

Budapest, IV, Károly-körút 8. szám.

Baugereau ur? Jó, hogy találom. Szeretném megkérdezni...

Baugereau (bosszusan): Mi a nyavalyát?

Fontangené: Hogy mit szól a hajamhoz?

Biztosan észrevette, hogy ma másképpen félszöldöm...

Baugereau: Vette észre a... de nem én!

Fontangené: De nézze, most itt oldalt félrecsapom... Azt állítja egy barátom...

René (beront): Oh, Nagysád, tüvé tettem magáért az egész termet...

Fontangené: De kérem...

René: Nekem ígérte az első ralliót. Éppen most ropják. Szabad esedeznem.

Fontangené: De kérem...

René: Hiába minden most, hogy ráakadtam, hurcolom magammal... (Megragadja, lépí magával.)

(A muzsika kis idő múlva elhallgat.)

Baugereau: Micsoda kofa! Hallotta... A haját félrecsapja... Hol is tartottunk... A fene... így nem lehet szerelemről tárgyalni. Ja igen... tudom már... hogy szeretem... Ilyen ricsajban öntsem ki a szívem... Georgine kisasszony... szeretem! Ha eljönne hozzám feleségül, nagyon boldoggá tenne... És... és maga nem lenne boldog?

Georgine: Istenkém... nem is tudom... erre nem voltam elkészülve...

Baugereau: Tetszem egy kicsit magának?

Georgine: Hogyne... maga kedves, figyelmes... gyöngéd ember... jólesik a barátsága, de... de...

Baugereau: Csak köpje ki. Más a szerelem, de más a barátság. Ezt akarja mondani. És igaza is van. A szerelem, nem úgy jön, mint a mennykő, hogy egyszerre csap az emberbe. Ismerni kell egymást, együtt élni, — aztán vagy jön a szerelem, — vagy se! De kettőnk közt, — érzem, majd csak ez is megjön. De persze, magamfajta vénülő embernél több időre van szükség. Tudom, hogy nem lehet az első pillanatra belém vadulni, — mint ezekbe a divatos, naplopó, előkelő ficsurokba. Ezekkel én nem veszem fel a versenyt. Van bennük valami, amit én bennem hiába keres. De az ő érzésük hamar eltűnik, volt, — nincs. Pár hónap és már nem is emlékeznek egymásra... De én, amit ajánlok, az nem tűnik el, szilárd alapon nyugszik, mint az a kis palota Bordeauxban, a két gyönyörű birtok kastéllyal, a parkkal, vadászterülettel. Autó, háttasló, ruha, ékszer, — minden, amit szeme-szája kíván... Ugy látom, maga szereti a szép ruhát... csináltatok én magának olyant, hogy királynő lesz vele Bordeauxba.

Lauriane (balról bejön): Kedves Baugereau, jó, hogy találom, kérdezni szeretnék valamit...

Baugereau (bosszankodva Georginera mu-

tat, hogy most vele beszél): De bocsánat...

Laurine: Oh, Mazulier kisasszony, nem zavar engem. Sőt, nagyon furcsa esetről van szó.

René (Laurianához rohan): Hogyan? Maga még itt van? Már javában áll a bál... mindenki magát keresi... Jöjjön!

Lauriano: Mindjárt...

René: Nem mindjárt, hanem máris... A távolléte kinos feltűnést kelt a teremben...

Baugereau: Menjen, majd később megkérdez...

Lauriane: De...

René (elhurcolja): Menjünk.

Baugereau (kifakad): Botrány, disznóság... Mi vagyok én! Omnibuszló?

Georgine: Omnibuszló?

Baugereau: Maga fiatal, — maga nem emlékszik az omnibuszlóra. Ahányszor egy vénasszony föl akart szállni... az omnibusz megállt, mindenkinek várni kellett. És mindannyiszor a szegény ló... gyüa... gyüa... majd beleszakadt, — mig újra nekiindult. Omnibuszló vagyok. Most újra nekiindulhatok. Menjünk innen.

Georgine: Hova?

Baugereau: Jöjjön a szobámba.

Georgine: Tetszik...

Baugereau: Bocsánat, igaz... A magáéba se mehetünk... hát maradjunk itt... és huzzuk tovább. Bolond helyzet. Magam is jobb szeretném, ha illőbb módon önthetném ki a szívem. De tehetek én róla?

Georgine (mosolyogva): Nem tehet róla.

Baugereau: Végre egy mosoly...

Georgine: Nem kérem, — ez nem mosoly. Meg vagyok hatva. Zavarban vagyok.

Baugereau: Én is, a kezét csókolom.

Georgine: Ha maga lenne az uram...

**Csipke
Selyem
Szalag
Batiszt**

legolesőbb áron

Klein Antal

divatáruházában

Király-utca 53. (Akúcia-u. sarok)

Baugereau: Szép volna ugy-e?

Georgine: Magának szép. Büszke lehetne a feleségére...

Baugereau (meglepve): Én... persze... persze...

Georgine: Aki sok mindent jóvátenne magánál.

Baugereau: Jóvátenne...

Georgine: Nem mondom, maga értelmes, tapasztalt ember... nem veszi rossz néven, de a modora kicsit csiszolatlan. Remélem, néhány tapintatos utbaigazítással könnyű lesz ezen is segítenem. Idővel egész elfogadható embert faragnék magából.

Baugereau (nagyot nyel): Tetszik gondolni?

Georgine: Estélyeket, ünnepélyeket kell rendeznünk... az üzletnek se lesz kárára...

Baugereau: Mi a csudának? Így is gazdag ember lett belőlem.

Georgine: Oh, én egyebet is akarok, — persze, mindent csak maga miatt. Politikusok, pénzemberek számára megnyitjuk a szalonunkat... kitűnő konyhánk, nagyszerű pincénk lesz... Ehhez persze jó háztőző is kell... Ha ezzel is én törőd-ném, nem jutna időm a maga számára...

Baugereau: Igaza van... teljesen igaza... A fő, hogy — eljön hozzám feleségül... Mert eljön, — ugye?

Georgine: Csak nyugalom... Hadd gondolom meg a dolgot... Huszonnégy óra múlva megkapja a választ...

Baugereau: Mennyi? Hogy én ilyen hosszú ideig várjak... Azt nem. Válaszoljon egy óra múlva!

Georgine: Nem bánom! Majd beszélek a szüleimmel.

Baugereau: Ha ők akarják, maga is igent mond?

Georgine: Igen. Igent mondom...

Baugereau (boldogan): Kész az üzlet!... Milyen boldog vagyok. Ahány vendég van itt, ma mindenkinek fizetek pezsgőt... Aztán... még vásárolnom is kell valamit...

Georgine: Ilyenkor? Már minden üzlet zárva!

Baugereau: Hát felnyitatom!... Tehe-tem! Majd meglátja, mit hozok magának...

Tökéletes bőrfestészet

«Barabás» Muzeum-körut 10

Átfesti bármilyen színre:

bőröndjeit, cipőit, bőrdíszműtárgyait, bőrkabátját, bőrgarnitúráit, autók és kocsik bőrüléseit vagy bármilyen bőrtárgyait.

Női kalap filz-, velour- és bársonyból, párizsi modellek után, rendkívül olcsón. **Ala-kítások gyári árban**
Garbovits-kalapgyár, Rózsa-utca 38/b.

Mindjárt itt is leszek... (Csókokat intve el.)

Georgine (egyedül): Hát megtörtént! (Magában ismétli Baugereau szavait.) „Ilyen ricsajban nem lehet szerelemről tárgyalni“... „Omnibuszló“, „gyü... gyü... míg bele-szakad“. Szomorú!

9. JELENET

Georgine, Philippe

Philippe (hátról jön, megáll jókedvűen): Mi az? Magában társalog?

Georgine: Maga az Philippe?

Philippe: Én, akinek oly röviden kiadta az útját... Nekem ígérte az első floridát, de hol van az már... a másodikkal talán több szerencsém lesz!

Georgine: Idejőjjön! Mondani akarok valamit... (Sugva.) Megtörtént!

Philippe: Mi?

Georgine: Baugereau feleségül kért!

Philippe: Ne mondja! És maga mit felelt?

Georgine: Hogy meggondolom, megbeszélem a szüleimmel és egy óra múlva válaszlok... Adtam a meglepettet... De persze, igent mondom!

Philippe: Ugy!

Georgine: Mit ugy?! Mit adja maga is a meglepettet? Hiszen ezért jöttünk, nem?

Philippe: Na hallja... feleségül menni Baugereauhoz!

Georgine: Mintha csak magát is váratlanul érné a hír...

Philippe: Mondhatom, többre becsültem magát...

Georgine: Ez éppen a hiba. Látja, én szép lány vagyok, — tudom, — hiszen hallom, untig. És a férfiak, ahol egy szép arcot látnak, mögötte mindjárt ragyogó lelki tulajdonságokat is sejtene... És kész a csalódás... A magamfajta félszegény ember csak egyre vágyik: A pénz után...

Philippe: Ijesztő, hogy a maga korában így beszéljen egy fiatal lány!

Georgine: Talán csodálkozni fog azon, amit most mondok. Engem körülrajongtak, — a férfiak vallomásokat suttogtak a fülembe, de előttem ez a szó: szerelem!... csak üres szó és semmit se jelent. Én még nem voltam szerelmes... Érti Philippe... soha... egy pillanatra sem! A szívem sohasem dobogott hevesebben... Pedig... de szép is a szerelem!

Philippe: Az egyetlen, ami szép! Mérhettelen kéj! — Vagy mérhetetlen kín! De ez a kín is gyönyör annak, aki megismerte ezt a fölséges érzést, amiről eddig sejtelve se volt. Most is, ahogy nézem, — amint beszélek magamhoz, — úgy érzem, mintha... de nem... ezt maga nem érti...

Georgine (maga elé, halkan): Talán mégis!

Philippe: Miért is mondom... Kár a szóért!

Georgine: Azt hiszem... mégis értem...

Philippe: Érteni, az semmi. Ezt érezni kell.

Georgine: Hogy is mondja Baugereau... vagy jön, vagy se.

Philippe: Vagy azt hiszi, hogy azért él, hogy hordja a ruháit? ... Azt képzei, hogy szabó, autózás, ékszer, — ez az igazi boldogság! ... Nap-nap után divatbábnak öltözni és bámultatni magát?! Ez az egyetlen élete?! Megengedjen, de ennél már maga mégis különb! Ma még fiatal, tesszik ez a szerep, de mulnak az évek, jön a hervadás, kétségbeesett küzdelem az örege-
dés ellen és mindez egy bárgyu, otromba férj mellett, akit nem szeret és akitől végre utálattal kell elfordulnia. Hogy a jövőjére kell gondolnia? Hát hisz maga ebben a jövőben?! Már bocsánat, — de én nem hiszek!

Georgine (meglepve): Hogy éppen maga beszél így?

Philippe: Igen is, én ... Ez a képtelen, gyűlöletes házasság felháborít!! És maga vágta a szemembe, hogy mindez az én lelke-
men szárad... felelős volnék ezért a házasságért és ezt sose bocsátanám meg magamnak.

Georgine (közeledik hozzá): Philippe ...

Philippe (lehajtja a fejét): De hiszen mindegy ... én nem számítok, — nem is tudom, miért buzdultam így föl. Felejtse el, amit mondtam ...

Georgine (rá se hallgat): Mintha eddig álomban jártam volna és maga most egyszerre fölébreszt ... Talán igaza van ... Hátha nem is az igazi élet ... Lehet, hogy csak olyan férfi mellett tudnék boldog lenni, amilyen maga, Philippe!

Philippe: De nem, nem, — nem ezt mondom. Erre nem is gondoltam. Mindent csak magáért, nem magamért említettem. Maga ismeri az életemet, messze, valahol az Isten háta mögött élek ... Két hónap alatt aztán Párizsban élvezek mindent, amiért ott lenn tíz hónapig dolgoztam. A magamfajta férj igazán nem méltó a maga értékéhez!

Georgine: Ki tudja? ... Ha azt kérdezném most magától ...

Philippe: Nem, né is beszéljünk róla ... Elég a szóból ... Ne gondoljon rá többet... most már én is örökre elhallgatok ...

Georgine: Örökre?

Philippe: Örökre! Holnap utazom!

Georgine: Miattam?

Philippe: Nem. Csak magam miatt. (Kimegy.)

Georgine: Philippe! ...

10. JELENET

Georgine, Mazulier, Mazulierné, René

Georgine (egyedül, megzavarodva áll. Kivülről jókedvű nevetés.)

Mazulier (Georginehez siet): Végre!!

Mazulierné (Georginehez rohan): Beszélünk Baugereauval. Megkérte a kezdet...

René: Képzelheted, mit válaszoltunk!

Georgine (fölcsovda): Baugereau ... Baugereau ... mit akar tőlem ez az ember?

Mazulier: Hogy mit? ... Mondom!

Georgine: Ja igen ... (Fölnevet, kicsinylön.) Baugereauhoz menni feleségül ...

Mazulier: Persze, hogy hozzá ... Mit bámulsz?

René: Mintha ébren se volnál ...

Mazulierné: Egészen ránk ijesztess!

Georgine: Hát — én nem megyek hozzá feleségül ...

A három Mazulier (megrökönyödve): Mi az? Mit beszélsz?

Mazulierné: Elment az eszed?

René: Viccelsz velünk?

Mazulier: Tréfa ez, vagy komoly?

Georgine: Komoly... Én csak szerelemből megyek férjhez.

René: Tisztára megőrült!

Mazulierné: De mi történt?

Mazulier: Philippel beszéltél?

Georgine: Vele.

René: Szerelmet vallott?

Georgine: Dehogyan vallott.

Mazulierné: Hanem ...

Georgine: Szerelmes vagyok bele ...

Mazulier: De drágám, nem szabad minket cserben hagynod ... Odahaza megígérted!

Georgine: Tudom, megígértem ... de hát közben megdöntöttem. Én csak szerelemből megyek férjhez ...

Mazulierné: Szerelemből ... az szép volna ... Ugy-e, papa! Én mindig mondtam!

Mazulier: Elhallgatsz ... Most is erről akarsz fecsegni ... (Georginehez.) Drága kislányom ... ha tréfát üzöl belőlünk ...

Georgine: Ez nem tréfa.

Mazulier: Döntenünk kell sürgősen ... Szóval Philippe nem kérte meg a kezdet?

Georgine: Nem.

Mazulier: És nem is tudja, hogy szereted?

Georgine: Nem.

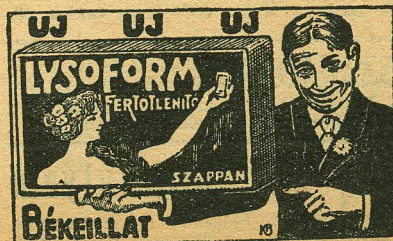
Mazulier: Akkor kész a megoldás! Felejtsd el!

Georgine: Nem felejtem el!

Mazulier (fölfortyan): De az angyalát ...

Mazulierné: Az Istenért, ne bánts szegényt ...

Mazulier (nyel): Igaz. Nézd kislányom ... ha csak szerelemről volna szó, én ... én ... mindent megértenék ... De itt más a helyzet. Bechard 40.000 frankot adott kölcsön nekem, azt vissza kell fizetnünk ... De a

pénz eluszott, éppen csak, hogy egy hétig maradhatunk még itt Vischyben...

Georgine (csöndesen): Két hónapi idő van, majd csak kimászol a csávából... Zavarosabb vizeket is megusztál már.

Mazulier (feleségéhez): Hallod... hallod ezt mama?!

Georgine: De apuska, csak nem akarsz, hogy én az adósságaid miatt boldogtalan legyek!

Mazulier (égre emelt tekintettel): Az én adósságaim!

Georgine: Tudom, hogy ezzel körösztilhuzom a számításokat... de hát mit tegyek? Szerelmes vagyok... Ne is beszéljünk többet róla... Magamra akarok maradni, egyedüllétre van szükségem... (Átszellemült mosollyal kimegy.) És ne haragudjatok, ha vétettem ellenetek...

11. JELENET

Mazulier, Mazulierné, René, A főúr

Mazulierék (elképpelve nézik egymást).

Mazulier: Szerelem... botrány...

René: Most aztán fuccs! Kezdhethjük előlről.

Mazulierné: De nem... Kislányos szélső — majd elmulik.

Mazulier: Nem mulik el. Ismerem én Georginet... Konok mint a számár... Rád ütött!

Mazulierné: De kérlek!

Mazulier: De jó, tegyük fel, hogy elmulik. Mikor?... Három hónap, vagy három év múlva. Azt hiszed, Baugereau majd türelmesen vár, amíg igent mond? És Bechard? Az nem ismer térfát. Szép kis csávába hozott minket ez a kölyök... a lányod!

Mazulierné: Hát tehet róla, hogy szíve is van a szegénynek?...

Mazulier: Szíve... Mire képes egy ilyen asszony... En fuldoklom, ő pedig szívről beszél. Pokoli önzés...

Mazulierné: És te?

Mazulier: Én? Nekem csak Georgine boldogsága jár az eszemben. Képzeld el az ilyen szerelmi házasságot... Hiszen ismerjük Georginet... félévig boldog lenne — és az egész életére boldogtalan...

René: Akárcsak mi.

Mazulier: Akárcsak mil... És nem akarom őt boldogtalannak látni... (Élérkezve.) Én imádom a gyermekemet!

Mazulierné: Ó is imád minket.

Mazulier: Arról ne beszéljünk... Ha meghalnék... tán ejtene miattam egy könyvet... (Egy gondolattól felvillanyozva.) Ha meghalnék...

Mazulierné és René: Mit mondasz?

Mazulier (egyre lelkesebben): Igen... igen!

Mazulierné és René: Az Istenért!

Mazulier (a feleségéhez): Semmi... (Renét félrehuzza, halkán) Mond, — itt van a revolvered, — amivel éjszaka szoktál hazamenni?

René: Itt.

Mazulier: Hozd ide. Meg van töltve?

René: Meg.

Mazulier: Helyes... hát szedd ki rögtön a golyókat...

René: Igen!

Mazulier: Rohanj!

René: Rohanok!

Mazulier: És küldj ide egy pincért!

René: Küldök! (Elrohan).

Mazulier (a feleségéhez): Te pedig siess Baugereauhoz, mondd, hogy minden rendben, Georgine igent mondott.

Mazulierné: Igent mondott?!

Mazulier: Csak bízd rám, — igent fog mondani... És vigyázz, hogy Baugereau közben ne találkozzék vele. Akkor mindennek vége!

Mazulierné: De tudni szeretném...

Mazulier: Most nincs rá idő; Siess!

Mazulierné (kimegy).

Mazulier (az íróasztalról levélpapírt és borítékot vesz fel).

Főúr (belép): Parancsolni méltóztatik?

Mazulier: Kérek egy ujságot... mindegy, hogy melyiket. És gyertyát, pecsétet, — lehetőleg feketét!

Főúr: Igenis. (Kimegy.)

René (belép): Itt a revolver.

Mazulier: Nincs megtöltve?

René: Nincs.

Mazulier (félve vizsgálja): Biztos?... nem szeretem az ilyen szerszámokat. Rendben van.

Főúr (belép): Tessék az ujság és a gyertya. Papiros, — csak kékszínű pecséttel szolgálhatok. (Kimegy.)

Mazulier: Jó lesz az is... (Renéhez.) Eredj Georginehez, mondd, hogy itt vagyok és írok, — nem is válaszoltam a kérdéseidre és hogy nagyon gyanus a viselkedésem. Íjessz rá és küldd ide. Jól játsz a szerepet, a sorsunk függ ettől...

René: Értem. Egy kis gázságért te se mész a szomszédba, papa!

Mazulier (méltóságteljesen): A család mindennekfelett! Siess!

Vas-, rézbutorok

sodrony ágybetétek,
összeeszkös ágyak,
legelősebben szállít;

PROHÁSZKA GYÁR
VI., Gróf Zichy József-u. 46.

RUHASZAKADÁS

művészi műtőmése, harisnyák művészi javítása
Dr. KASSAINÉ iparművészeti műhelyében
VII., Lövölde-tér 1. sz. Telefon: József 110-34.

Galgóczy magántanfolyam

Mária Terézia-tér 3. Előkészít magánvizsgákra, érettségire vidékieket is. — Telefon: József 95-5

12. JELENET

Mazuller, Georgine.

Mazuller (szétterelve az újságlapot, jókedvűen fűtyül. Feltűnően maga elé teszi a revolvert, a borítékokat megírja, levélpapírt tesz velé. Olvas): „Nőmnek“, — „Gyermekeimnek“. (Pecsettélni kezd.) Kék pecsét, ... félgázsz...

Georgine (hirtelen beront, izgatottan).

Mazuller (mintha észre se venné, aztán egyszerre, mint akit rajtacsípnék): Semmi, ... semmi... Nem gyermekem, ... esküszöm...

Georgine: Milyen különös hangon beszélsz... És ez a gyertya. Levelet pecsettelsz...

Mazuller: Nem... nem... esküszöm... (Elkapja a borítékot és szándékosan Georgine elé ejti.)

Georgine (főlemeli): „Nőmnek“, — „Gyermekeimnek“... Nekünk irtál?

Mazuller (kikapja a borítékot): Nem... esküszöm... néhány intézkedés... (Mintha csak most venné észre a revolvert. Hirtelen betakarja az újsággal.)

Georgine: Mit dugdosol az újság alatt?

Mazuller: Semmit... esküszöm.

Georgine (kitépi az újságot): Revolver,

Mazuller: Hozzá ne érj. Meg van töltve.

Georgine: Revolver... Minek... És a levelek, — mi van a levélben!

Mazuller: Sötét, nagyon sötét dolgok!

Georgine: Olvasni akarom!

Mazuller (tragikusan): Csak a halálom után, gyermekem!

Georgine: Add ide, akarom! (Kis kézitása után megszerzi a levelet, föltépi.) Üres papíros, — mindjárt sejtettem!

Mazuller: Georgine!

Georgine (fölvesszi a revolvert, — a levegőbe lök, a revolver nem szól): Üres revolver, ezt is sejtettem.

Mazuller: Georgine!

Georgine: Ilyen ócska fogásaid vannak, papa? Hát elfelejtetted, hánszor neveltünk a markunkba, husz éve ezzel főzöd a hitelezőidet. És én ennek most bedüljek? Na hallo, papa.

Mazuller (lefejtve, de elismerően): Hiába, az én leányom vagy!

13. JELENET

Előbbiek, Mazullerné, René.

Mazullerné (sietve jön): Nem beszélhettem Baugereauval. Fűnek-fának újságolja, hogy nőszül.

René: Telekürtöli az egész világot.

Mazullerné: És még mindig nem gondoltad meg, Georgine?

Georgine: Képzeljétek, a papa álöngyilkossággal akart rávenni, hogy igent mondjak...

Mazullerné: Szégyeld magad! (A lányát átöleli.) Drága kis lányom, képezem, hogy rádijjesztett!

Georgine: Nem mondhatnám. Ismerem a fogásait.

René (sugva az apjához): Ezzel is fölsültünk.

Mazuller: Föl... Mondtam, hogy ne vedd ki a golyókat a revolverből...

Georgine: Ugy látszik, nagyon sziveteken fekszik ez a házasság, ha már ilyen elszánt eszközökhöz folyamodtok...

René: Mit tagadjam...

Mazuller: Ez lett volna az életünk koronája, és most, minden álmunk egyszerre széjjelfoszlik...

Mazullerné (lemondóan): Nyomorúság, szegénység lesz osztályrészünk.

Georgine: Ki tehet róla... Az egész jövőtököt tölem tettétek függővé... Tízéves koromban szép gyerek voltam, — és René minden pajtása szerelmes volt belém. Vasárnaponként meghívta a kedvemért néhány barátját és aki látni akart, annak három frankot kellett leszurnia értem.

René: Nyakkendőt vettem érte. Másból nem tellett.

Georgine: Így folyt le az egész életem. Tízéves koromban nyakkendő, most pedig gazdag vőlegény... Én, mindig csak én! Mintha más nem is volna a családban. De most Renén a sor, — dolgozzon ő is a szüleiért...

René: Már mint én?

Georgine: Te, te, öcskös. Szép flu vagy, — bomlanak utánad a nők.

Mazullerné: Ami azt illeti, bomlanak is.

Mazuller: Na és...

Georgine: Hát ahelyett, hogy én csinálnék gazdag partit, — csináljon ő. Ez egészen egyre megy.

Mazullerné: Nem rossz ötlet...

Mazuller: De rossz! Ehhez idő kell...

SZEPLŐK ELLEN

továbbá májfoltok,
pürsénések ellen

CRÈME EVA

RENÉ MONTREUL, PARIS

Biztos! Gyors! Kellemes!

Magyarországi főraktár: TÖRÖK JÓZSEF RT.
gyógyszertára, Budapest, VI, Király-utca 12. sz. m.

Georgine: Megy ez, mint a karikacsapás. Három hét alatt manapság nyélbe lehet ütni egy házasságot.

Mazulterné: Egy fiatal perui nő van itt. Szép és tele van ékszerrel... Tudod, aki az egyesben lakik, — a legelőkelőbb lakosztályban.

Mazulter: Tudom.

Mazulterné: Majd felfalja Renét a szemével...

Mazulter: De mondom, hogy már csak egy hétre való pénzünk maradt. René, válassz, hogy egy hét alatt megkérje a kezdet a perui nő?

René: Rövid az idő. Pláne, — franciául sem tud.

Georgine: Majd táncolsz vele.

Mazulterné: Meg kell próbálni.

Mazulter: Próbáld meg. Hadd a fenébe Fontangenét...

René: Őt is!

Mazulter (parancsolón): Hadd a fenébe Fontangenét!

René: Pedig olyan jól ment minden. Estére már...

Mazulter: Siess, — ne ábrándozz. Vesd magad a perui nő után.

René: Szép kis üzletág, mondhatom...

14. JELENET

Előbbiek, Baugereau

Baugereau (ragyogó arccal): Itt vagyok, ragyogok. Pezsgőt, kivilágítást, fényes tűzijátékot kommandáltam... Párizsba akarták vinni a júliusi nemzeti ünnepre, — de én itt tartattam... (Georginehez.) A maga tisztelére. De majd elfeledtem, hogy miért jöttem! Voltam ékszerésznél... aludt... dörmöböltem az ablaknál... hálóingben megjelent, szitkozódott, — de aztán, — nem is szitkozódott. (Kis ékszereteket vesz elő.) A jeggyűrű... Ide süssön!

Georgine (önkéntelenül felsikolt): Tündéri!

Baugereau: A legvastagabbat, — a legdrágábbat választottam... Na, vegye már!

Georgine: De... de...

Baugereau: Mit de... (Mazulterre pillant. Mazulterék lesujtva állnak.) Mit jelent ez?

Szabászati varró-tanintézetemben

iparilag tanulhat. Modellkészítés francia, angol és gyermekruha-szabászat, női kalapkészítés. Szakvizsgára előkészítik. — Vidékieknek gyorsító a külön esti oktatás.

ULLMANN BÉLANÉ, Aradi-u. 17. Házaszámba figyelni.

Legjobb minőségű, legolcsóbb árú

vas- és rézbutorok gyermek-kocsik sodronyágybetétek

készülnek **Bruck I. Henrik** fémbutor és gyermek-kocsigyárában. Mintaraktár VI., Andrássy-ut 38.

Georgine: Baugereau ur, én nem megyek magához feleségül!

Baugereau: Tessék... Nincs egy félórája, hogy...

Georgine: ...hogy azt mondtam, majd meggondolom. Hát meggondoltam.

Baugereau: Tyü, — a szentjít! (Mazulternek.) Hiszen maguk azt mondták, hogy igen?!...

Mazulterné: Én azt hittem...

Baugereau: Hinni... Mi az, hogy hinni? Az ilyen dologgal nem lehet kukoricázni...

Georgine: Ne bántsa őket, ... ők nem hibásak... Nekik még kellemetlenebb, mint magának.

René: De mennyivel kellemetlenebb...

Baugereau: Mi jöhetett közbe... vagy... ki jöhetett közbe... Másvalakihez akar feleségül menni?

Georgine: Igen.

Baugereau: Gazdagabbhoz, mint én?

Georgine: Sokkal szegényebbhez.

Baugereau: És, hogy hívják?

Georgine: De kérem.

Baugereau: Már engedelmet, — ha már ilyen könnyen kiteszi a szűrőmet, — hadd tudom, hogy kiért!

Georgine: Hátha nagyon tudni akarja, ... hát Philippe le Hallierért.

Baugereau (megrökönyödve): Philippe... le... ejnye a bicskáját... csak nem akar komolyan hozzá menni?

Georgine: De milyen komolyan.

Baugereau (magában): Philippe... (Mazulterhez) Philippe...

Mazulter: Tetszik?

Baugereau: Nagyon jó... Aztán magával viszi Marokkóba?

Georgine: Igen.

Baugereau: Volt már maga Marokkóban?

Georgine: Nem én!

Baugereau: Hát én voltam. Siralmas hely, piszkos félvad emberekkel, akik a mocskos kézzel esznek és ronda sátrakban alusznak... Ez Marokkó. És az élőbb még Bordeauxot tetszett annyira lesajnálni. Kész röhej...

Georgine (türelmetlenül): De kérem...

Baugereau: Na már kérem, — ebbe én nem hiszek!

Georgine (Észreveszi a belépő Philppet): Hát majd mindjárt meggyőződik róla.

15. JELENET.

Előbbiek, Philippe.

(Valamennyien, össze-vissza beszélnek, hadonáznak. Mazulterné csillapítani akarja őket. Egyszerre elhallgatnak, amint Philippe belép).

Georgine (hozzálép): Philippe... akarja, hogy a felesége legyen?

Philippe (elképedve): Tessék?

Georgine: Akarja-e, hogy a felesége legyen?

Philippe: De Georgine... hiszen tudja, hogy... én szegény vagyok!

Georgine: Szeretem!

Philippe: Azt is tudja, hogy én nem élek Párizsban.

Georgine: Szeretem.

Philippe: Magányos elhagyott sivatagban élek!

Georgine: Szeretem! Maga az első férfi, aki megértett, aki föltárta előttem az élet értelmét. Magával mindenhol boldog lesznek. Megyek vakon, ha visz, maga után. Akarja?

Philippe: Hogy akarom-e? Georgine, — drága kis Georgine, — olyan boldog vagyok... csak meg vagyok zavarodva... az égből pottyanak... És a családja?

Georgine: Beleegyezett. Sokkal jobban szeretnek, semmint, hogy utját állnák a boldogságomnak...

Baugereau (Mazulierhez): Micsoda?... Az ur beleegyezett?

Mazulier: Majd mit mondok... Minket meg se kérdezett. Ha Georgine el akarja követni ezt a könnyelműséget... Mi ebbe sohase egyeznénk bele...

Baugereau: És én... Most kezdek csak tisztán látni. Maguk engem kifiguráztak... Odahurcolnak valaki elé, hogy vegyem feleségül, aztán a szemembe röhögnek... és benn hagynak a szöszban...

Philippe: Kedves Baugereau ur... értem az ön neheztelését... higgye meg... rosszul esik...

Baugereau: Neki rosszul esik!... Hát akkor mit szólnak én... Az egész hotelben kitrombitáltattam a boldogságomat... Most aztán milyen pofát vágjak ehhez a komédiához?... Oh, én hatókör...

Mazulier: Szegény jó Baugereau ur!

René: Ne csüggedjen, legyen férfi!

Mazulierné: Még nincs elveszve semmi!

Baugereau: Disznó egy pech, a mindenségtől! (Kivülről piros világtítás.)

Mazulierék: Mi ez?

Baugereau: A kivilágítás, én rendeltam!

16. JELENET

Előbbiek, az egész társaság balról jön: Lena, Lauriane, Francoise, Jaques, Fontangesné

Lauriane: Hol van... Hadd gratuláljak!

Fontangesné: Itt van... (Körülveszik Baugereaut.)

Lauriane: Oh, Baugereau ur!

Fontangesné: Szívből gratulálunk!

Baugereau (komoran): Rossz helyen kópnak... ott az adressz!

Valamennyien: Hogy, hogy?

Baugereau: Én nem nőülök!

Valamennyien: Nem? Hát ki?

Baugereau: Hallier Philippe ur!

Francoise (Georginehez): Milyen boldog vagyok, Georgine!

Lena (Baugereauhoz siet): Kedves Baugereau ur... hátha így jobb is!

Lauriane: Van még lány a világon...

Fontangesné: Mi majd megvigasztaljuk.

Baugereau (szabadulmi akar): Engem nem lehet vigasztalni.

A főur (óriási csokorral belép, ünnepélyesen): Baugereau ur, parancsoljon megengedni, hogy a személyzet nevében alázattal gratuláljunk...

Baugereau (kitör): Mit akarnak azzal a csokorral... Megmondtam, ott az adressz! (Kivülről a zene rázendít egy nászindulóra.)

Valamennyien: Mi ez?

Baugereau: A nászinduló. Én kommandáltam. Tetszik tudni, finom ember vagyok...

Mazulier (kirohan, kivülről): Ne ezt huzzák... ne ezt huzzák... (Kivülről óriási robbanás.)

Valamennyien: Mi ez?

Baugereau: A tüzijáték... Ezt is én rendeltam... Hogy a kórság égesse el...

Függöny.

III. FELVONÁS

(Mazulierék szobája, Vichyben.)

I. JELENET

Mazulierné, René belép.

Mazulierné (egyedül, izgatottan föl-alá jár. René belép.)

Mazulierné: Végre itt vagy! Tükön ütem... Hát mi van?

René: Semmi.

Mazulierné: Nincs semmi hír az apádról?

René: Semmi!

Mazulierné: Érthetetlen! Éjfélkor, — a tegnapi izgalom után, kimerülten azt mondom neki, hogy lefekszem. Azt mondja, eredj, — jövök én is... Bemegyek, várok, várok, éjjel, várok reggelig, ... de ő nem jön. Hány óra?

**Angol és francia kelme-
különlegességekben**

**raktárunk kimerithetetlen
választékot nyújt**

LÁSZLÓ és FEKETE

IV, ker., Petöfi Sándor-utca 14-16. sz.

René: Háromnegyed tizenegy.
Mazulier (gyűrött arccal és ruhával, belép.):

René: Na végre!

Mazulierné (a nyakába szakad): És él!

Mazulier (sötétben): Már mért ne élnék?
 Sajnos, — élék!

Mazulierné: Hol voltál éjjel? ... Reszket-tünk miattad?!

René: Mi történt?

Mazulier: Sulyos, nagyon sulyos dolgok estek!

Mazulierné (tjedten): Micsoda?

René: Már megint?

Mazulier: Este, az ünnepség után tisztába akartam jönni a helyzettel. Béhard pénzéből csak hatezer frankunk maradt. Hogy talpra álljunk, az jutott eszembe, hogy benézek a kaszinóba. Örült játék folyt. Eleinte nyertem, ... aztán vesztettem. Tovább játszottam, végül több kisebb-nagyobb tét után két óraker egészen kész voltam ... Teljesen leégtem, a hotelszámlát se tudom kifizetni.

Mazulierné (kétségbeesve): Borzasztó.

2. JELENET

Előbbie, Philippe, Georgine.

Philippe (az ajtóban): Szabad?

Mazulier (sötétben): Ha már itt van, akkor szabad!

Philippe: Jó reggelt. (Kézfogás.)

Mazulier: És mivel szolgálhatunk?

Philippe: Georginehez jövök...

Mazulierné: Georginehez?

Mazulier: A lányomhoz?

René: Kora hajnalban?

Philippe: Tizenegy óral

Mazulierné: Hyenkor Georgine nem fogad.

Philippe: Miért nem?

René: Mert még nincs felöltözve.

Mazulier: Tán holmi kis parasztlánynak nézi? Fölkelni, bakancsot huzni, szoknyát kapni a nyakára és kész. Már megbocsát...

Mazulierné (büszkén): Az én lányomnak legalább két óra kell az öltözködéshez.

René: Délelőtt nem lehet vele beszélni... tetszik érteni?

Philippe: Akkor bocsánat a tolokodásért. Majd délben visszajövök.

Mazulier: Csak tessék.

Georgine (ebben a pillanatban elegáns toilleteben belép): Jó reggelt, Philippe... Hallottam a hangját... (Kézsókra nyujtja a kezét.) Hogy aludt?

Philippe (kézsók): Sehogy... A boldogság... És maga?

Georgine: En se... a boldogság...

Philippe: Drága Georgine, ... azt mondták a szülei, hogy még nincs felöltözve.

Georgine: Nem is voltam... Az esti ünnepélyre próbáltam a gyöngykosztümöt... De amikor a hangját hallottam...

Philippe: Hoztam valamit magának, reggel vettem. (Kis tokot vesz elő.)

Georgine (érdeklődéssel): Gyorsan, ... mit? A jeggyűrű, ugye?

Philippe (kiveszi a gyűrűt): Az!

Georgine: Siessen... mutassa... nagyon izgat... (Kinyitja a tokot, némi kiábrándulással.) Elég csinos.

Philippe (gyanakodón): Tényleg tetszik?

Georgine: Mondom.

Mazulier: Hadd lám. (Hidegen.) Csinos.

Mazulierné (hidegen): Egyszerű.

René (oda se néz): Alkalmi vétel!

Philippe: Nem olyan szép, mint Bauge-raué... vele igazán nem tudok verse-nyezni!

Georgine: Hagyjuk most Baugeaut. Nagyon izléses kis gyűrű, — és nekem tetszik. (Fölhuzza.) És most beszéljünk kicsit magunkról.

Mazulier (indul): Már itt se vagyunk!

Georgine: De szó sincs róla.

Mazulierné (indul): Biztosan sok mondani valótok van egymásnak. Oh, az ifju szerelmesek.

Mazulier: És még át is kell öltöznöm.

René (indul, végigméri Philippet): Jó reggelt. (Kimennek.)

3. JELENET

Georgine, Philippe.

Philippe: Megmondtam az ékszerésznek, ha nem tetszik, visszaviszem.

Georgine: El van intézve. A szüleimmel pedig ne törődjék. Sejtethi, miért haragsz-nak. De, hát ez az ő bajuk. Igaz. Mondja kérem, meghosszabbítják a szabadságát az esküvőig?

Philippe: Hogyne. Ez csak természetes. Holnap elutazunk Vichyből ... itt már nekünk nincs mit keresnünk... Kicsit költ-séges itt az élet, a tegnapi számlám, jókora-eret vágott a tárcámon...

Georgine: A tegnapi számlája?

Philippe: Igen. A tüzijátékot, pezsgőt mind kifizettem. Csak nem hagyhattam ezt is Baugeau számláján. Szegény ördög.

COSMETIC PARISIEN VII., Erzsébet-körut 21. Telefon: József 72-87.
HAJSZÁLAKAT véglegesen eltávolított szemüvegesítőket kiűrt
FIATALIT, ÜDIT, SZÉPIT FRAPPÁNS HATÁSSAL

izzadást örökre megszüntet, kvarc, kékfény kezelés fogókurák, tanítványok kiképzése. Hálálkodó levelek ezrel. Szórszintelenítő és sor vasztó

Georgine: Szegény? Azt nem mondhatnám. És maga kifizette?

Philippe: Ki én!

Georgine: Uszik a boldogság mámorában... és mindenki gyűlöli... A családom, Baugereau...

Philippe: De maga nem, ugye?

Georgine: És ez kárpótolja mindenért?

Philippe (kezet csókol): Mindenért... Hiszen enyém a legszebb nő szerelme. (Kopogás.) Szabad... Oh bocsánat, azt hittem, otthon vagyok.

Georgine: Nem tévedett.

4. JELENET

Előbbieik, Françoise, Jaques.

Jaques: Oh, ...bocsánat!

Françoise: Zavarjuk az ifju párt?

Jaques: Vissza is vonulhatunk.

Georgine: Csak maradjanak... Engem keresnek?

Françoise: Igen.

Georgine: Valami jó hír?

Jaques: Az.

Georgine (kettőjükre néz): Vagy ugy...

Françoise: A maguk példája hatott. Az megmutatta nekünk is az igazi boldogság útját.

Jaques: És, hogy követnünk kell magát ezen az úton.

Georgine: Hát igaz?

Françoise: Igaz.

Georgine: És az anyja?

Françoise: Beleegyezett!

Philippe: Nem mehetett nagyon könnyen!

Françoise: De. Ő megértett minket. Ugye Jaques?

Jaques: Igen... Egészen át volt szelleműlve... Eppen egy regényt bujt...

Françoise: Mint rendesen. Amikor megmondtuk, a könyv kiesett a kezéből... De amikor megtudta, hogy Jaques mérnök, — mint a vasgyáros Ohnet-ben — egyszerre kigyúlt a tekintete. Mi letérdeltünk előtte, mint a Feuillet regényekben és ő zokogva adta ránk az áldást, amint azt Daudet-ban olvasta...

Georgine: És zokogott?

Françoise: Igen. Csak azt nem tudom, hogy a boldogságtól, vagy a kétségbeeséstől. Azt hiszem, ő se tudja.

Philippe: Igazán boldog vagyok. Gratulálunk.

Georgine (kopogás): Szabad!

5. JELENET

Előbbieik, Lena.

Lena (elegáns uti-ruhában): Bucsuzni jöttem...

Jaques: Utazik?

Philippe: És nem folytatja a megkezdett partit?

Lena: Baugereauval? ... Nem. Találkoztam vele reggel. Rossz bőrben van szegény.

Jó reggelt, — mondom és mosolygok, ... A fogaim ragyognak, — a szemem csillog, — maguk ismerik ezt a mosolyt. Ő morog, ... alig köszön. Én sértve el, a medvétől... És szembe kerülök egy rókával, Forquignyvel.

Georgine (nevet): Nagyon jó.

Lena: De ez a róka nagyon kedves, olyan szépeket mondott, s főleg... olyan szépeket... ígért, hogy... mit mondjak, ... utazunk...

Philippe: Forquignyvel? ... Hát nem mondta, hogy nős?

Lena: Hát aztán?...

Françoise: De Lena... egy tisztességes nő...

Lena: Tisztességes... hát hol él maga, drága gyermek. Manapság nincs tisztességes nő, csak olyan, aki autón és olyan, aki gyalog jár... Megigérttem Edmondnak, hogy tízenegyre lent várom... Pedig ő nem szeret várni... (Gyors kézfogás.) Csak valahogy le ne késsem... (Kisiet, Georgine az ajtóig kísért.)

Philippe: Egy áldozattal megint több! (Telefon szól.)

Georgine: Hallo... ki kérem... tessék... ő itt van... kit keres? Engem... Küldjék fell... (Leteszi a kagylót!)

Jaques: Látogatás?

Georgine: Hát pedig kellemetlen!

Françoise: Megyünk!

Georgine: Hát még egyszer, szívből gratulálok. Philippe maga jöjjön pár perc múlva vissza, meg akarom mutatni a gyöngykosztümöt...

Philippe: Kérem... hát, a viszontlátásig. (Elmennek.)

LA VELOCITY
de DIXOR
PARIS

LEBARNULT ARCÁT
kezeit, karját pillanat alatt fehérre teszi
LA VELOCITY DE DIXOR
Próbatubus 12.000 korona
Főraktár: TÖRÖK PATIKA, Király-u. 12

6. JELENET

Georgine, Béchard, Mazulier.

Georgine (*kopogás*): Szabad!**Béchard** (*uti ruhában*): Jónapot!**Georgine**: Jónapot! Üzleti ügyben jár erre?**Béchard**: Nem. Direkt magához jövök. Nagyon szép!**Georgine**: Ne mondja!**Béchard**: Ez nem bók, ez megállapítás. Hogy halad az ügy?**Georgine**: Miféle ügy?**Béchard**: A mi ügyünk. A Baugereau-ügy... Ugy látszik, nem nagyon halad. Kaptam néhány biztatót sort, Mazuliertől, de ez nem elég. Szeretem a tiszta dolgot. Pontos felvilágosítást kérek.**Georgine**: Hallja, maga kissé üzletileg kezeli az érzelmi ügyeket. Az apámtól majd pontosabb felvilágosítást kaphat. Majd szölok... (*Beszól.*) Papa, egy szóral!**Mazulier**: Már megint mi az? (*Belép, már át van öltözve.*) ...Béchard? Hogy kerül maga ide?... Remélem, megtisztel azzal, hogy velünk ebédel.**Béchard**: Magukkal ebédelek.**Mazulier**: Utón tetszik lenni? Meleg van, mi?**Béchard**: Nincs meleg. Hogy halad az ügy?**Mazulier**: Remélem, nem azért utazott ide Párizsból, hogy ezt tőlem megkérdezze?**Béchard**: De azért. Százezer frankom forog kockán. Hogy halad az ügy?**Mazulier**: Hát halad... halad... lassan, de biztosan.**Béchard**: Mi az, hogy lassan?! A vallomás megtörtént?**Mazulier**: Meg. Éppen tegnap.**Georgine**: Ugyan, papa, ...minek itt hazudni... Ugyis kiderül az igazság. Béchard ur, én nem leszek Baugereau felesége... közben különb völégényre akadtam.**Béchard** (*elképedve*): Külömbre?**Georgine**: Akibe szerelmes vagyok.**Béchard**: Ne mókázzunk!**Georgine**: Nincs is hozzá kedvem!**Béchard** (*magából kikelve*): Na hallja, kisasszony...**Georgine**: Hidegvér, Béchard ur! Sajnálom, hogy nem a maga kedvére megyek férjhez, hanem bátor voltam a magam gusztusa szerint választani. Jónapot. A többi intézze el az apámmal. (*Kimegy.*)**Béchard** (*dühösen Mazuliernek ront.*) És maga ezt türi?**Mazulier** (*főlényesen*): Nem türom, Tőlem beszélhet a lány, amit akar. Van rá módom, hogy az történjék, amit én akarok. Ő Baugereauhoz megy feleségül, kezeskedem.**Béchard**: Mindjárt sejtettem, hogy valami disznóság készül... Azért is jöttem.**Mazulier**: Kedves öcsém-uram, a mai gyerekek...**Béchard**: Itt cselekedni kell... De hogyan? Hol kezdjük? A lánya már azt a csöpp esztét elvesztette, ...nála ugyan nem érünk célt... A fiu... Mondja, ki az a csirkefogó?**Mazulier**: Philippe le Hallier.**Béchard**: Akivel maguknál találkoztam... mindjárt mondtam: gyanus alak! Dehát magukat hiába figyelmezteti az ember. Miből él az a zsvány?**Mazulier**: A földmívelési társaság állattenyésztő fiókjának hivatalnok Marokkóban.**Béchard**: Igen... A főintézet Bordeauxban van.**Mazulier**: Azt nem tudom.**Béchard**: De én tudom. Baugereau is Bordeauxban lakik, ... lehet, hogy Baugereau főreszvényese a társaságnak. Mondja, itt lakik ő is a hotelben?**Mazulier**: Itt.**Béchard**: Beszélhetek vele?**Mazulier**: Azt hiszem, éppen csomagol. Ki akar menni a hotelből.**Béchard** (*főveszi a kagylót*): Majd kiderül minden.**Mazulier**: Mit csinál?**Béchard**: Baugereau biztosan dühöng, hogy így felültették. Ha módja van rá, szívesen megfizeti a vetélytársának.**Mazulier**: De meg ám!**Béchard** (*a telefonnál*): Hallo... kisasszony... kérdezze meg Baugereau urat, hogy Mazulier ur tethetné-e most nála tiszteletét? Kérem... várok a telefonnál... (*Mazulierhez.*) Huszonhétosztendős a fiu... Nem hinném, hogy nagyon fontos állása volna a társaságnál...**Mazulier**: Én se! Ki akarja tétetni a szűrét?**Béchard**: Talán lehet valamit csinálni Baugereauval. Attól függ, hogy szerelmes-e a lányba. Először ezen a ponton tájékozódjék, ... aztán majd én beszélek...

7. JELENET

Előbbie, Baugereau, később Philippe.

Baugereau (*jön*): Jóreggelt... Beszélni akart velem?**Mazulier**: Azért nem kellett volna idefáradnia, Baugereau ur! Engedje meg, hogy családom egy hűséges barátját bemutassam. Béchard ur őszintén érdeklődik a sorsunk iránt. Főképpen a lányom sorsa iránt. Reg-**Részletre butorok,**
első kézből gyári áron Müller Lajos
butorgyárosnál, VII, Dohány-utca 37.

gel érkezett és már el is meséltem neki mindent... föl van háborodva Georgine ellen.

Bécharde: Igenis, föl vagyok háborodva!

Baugereau: Ezt akarta közölni velem?

Mazulier: Istenem... már azt se tudom, hol áll a fejem... Ugy látszik Ön már leszámolt a történetekkel...

Baugereau: Mi mást tettem?

Bécharde: Bocsánat, hogy közbeszólók, de azt hiszem, az ember az első balsikernél nem számol le, ha van hozzá remény, hogy helyre lehet ütni a dolgot.

Baugereau: Még ha lehetne, akkor se üt-ném helyre... Nem veszek el senkit feleségül a szíve ellenére...

Bécharde: Ezt mondom én is... A szívén-kell megszólalnia, hogy igent mondjon. A szívnek.

Baugereau: Nem értem.

Bécharde: Ha meghallgat, mindjárt meg-érti.

Bécharde: Megenged néhány kérdést?

Baugereau (türelmetlenül): Gyerünk, gye-rünk!

Bécharde: Ön Bordeauxban lakik. A föld-mivelési társaság állattenyésztési osztályát bizonyára tetszik ismerni?

Baugereau: Hogy a fenébe ne! Főrészvé-nyes vagyok!

Bécharde: Mindjárt gondoltam.

Baugereau (Mazulierhez): Helyt vagyunk! (Baugereauhoz.) Tetszik talán tudni, hogy Hallier Philippe a társaság hivatalnokja?

Baugereau: Tudom.

Bécharde: És a társaságnál a vezér szava döntő... Egy szót kell csak szólni és ne-vezett ur röpül. Remélem, ön fog is szólni. És Hallier Philippe ur másnap facér, mint az ujjam... Georgine pedig nem mehet feleségül egy állás nélküli emberhez.

Baugereau: Jó, jó... és mi lesz ezzel a fiatallemberrel?

Bécharde: Boldoguljon, ahogy tud.

Baugereau: Kedves öcsém-uram, — én magam szeretem a vagyonomat, — amint-hogy úgy látom, maga is ezt próbálja. Le-het, hogy nem voltam mindig válogatós az eszközökben, de aljasságra még siheder ko-romban se vetemedtem. Érti az ur!

Bécharde: Bocsánat, ez nekem szól?

Baugereau: Magának hát!

Bécharde (heves mozdulattal, de rögtön lecsendesedik): Kérem, ez nézet dolga!

Baugereau: És én elmondtam a nézete-met. (Indul.)

Bécharde (Mazulierhez, dühösen): Ez a há-zasság egyforma érdeke mindkettőnknek és maga hallgat, mint a csuka! És a negyven-

ezer frank, amivel a főnökömnek adós?... Azt, hogy fizeti meg?

Mazulier: Majd kölcsön veszem.

Bécharde: Kitől? Hol talál ilyen kötzni valót bolondot? Ha pedig nem fizet, lakat alá kerül, öregem... (A zsebére üt.) Itt van nálam az elismervény...

Mazulier: Ne mondja!... De maga is jön velem fiatal ur! (A zsebére üt.) Mert nálam is van egy kis irás, — itt a zsemben!

Bécharde: Miféle irás?

Mazulier: A kötelezvény másolata, hogy a házasság napján százezer frankot tetszik kizsarolni tőlem...

Bécharde: Megvan a másolata?

Mazulier: De meg ám, a zsemben.

Bécharde: Oh, maga gazember!

Mazulier: Maga meg gazfickó!

Bécharde: Gazfickó az, aki ravasz fondor-lattal ki akart fosztani egy hülye vidéki parasztot...

Baugereau: Bocsánat uram, de én is itt vagyok!

Bécharde: Oh, bocsánat!

Baugereau: Csak tessék. Nagyon örülök, hogy megismerkedhetünk! (Kopogás.)

Mazulier: Szabad!

Philippe (belép): Georgine jelmezét sze-retném megnézni! (Baugereaura pillant, a két férfit meghökkenve bámul egymásra.) Bocsánat!

Baugereau (kis csönd után): Van sze-rencsem!

Philippe: Van szerencsém!

Baugereau: A minap végignézttem egy tenniszversenyt, ahol a küzdelem után a két ellenfél barátságosan kezét fogott egymás-sal... És ez nagyon tetszett nekem... Ne kövessük mi is a példát?

Philippe (kezet nyújt): Boldogan!

Baugereau: Nem mondom, hogy jól esik, hogy eljött utánunk Vichybe... nem... ezt igazán nem mondhatnám, de azért Ön mégis nagyon rokonszenves előttem... (Mazulier és Béchardra pillantva) ...különösen öt perc óta...

Philippe (meglepve): Pont öt perc óta?

Mazulier (Baugereaura rá sem mer nézni): Jön, Bécharde?

Elhizás ellen használ-juk Prof. Dr. Van Swieten a szervezetre ártalmatlan **HOLLANDI SOVÁNYÍTÓ** **gyomortestjét és tablettáját**

Magyarországi főraktár: **Városlí gyógyszertár, IV. Váci-utca 34. szám.** — Kapható minden gyógyszerárban
Egy doboz ára K 17.000.

Béchar: Előbb el kell rendeznünk ezt a dolgot.

Mazulier: Majd elrendezzük. (*Kifelé tusz-kolja, vitatkozva, beszélgetve.*)

Baugereau (*esetlenül*): Szóval... szóval... hát a viszontlátásig, fiatalember... (*Csak rázza Philippe kezét, azt se tudja, merre menjen*) és... és... semmi harag... A versenynek vége... Szívből gratulálok a boldogságához! (*Kimegy.*)

8. JELENET

Philippe, Georgine.

Philippe (*leül, Baugereau után néz*): Derék, együgyű ember! (*Kopog Georgine ajtaján.*)

Georgine (*belülről*): Ki az?

Philippe: Philippe... Megnézhetem a kosztümöt?

Georgine: Egy pillanat! (*Belép, ruhája fölött állig begombolt köpenyben.*) Siettem, hogy ne kelljen várnia...

Philippe (*kissé szórakozott*): Kedves!

Georgine: Mi baja?

Philippe: Semmi. Csak találkoztam Baugereauval...

Georgine: Számomra csak egy férfi van, ...maga.

Philippe: Köszönöm... De a ruha... Miért van köpenyben?

Georgine: Hogy a hatás annál csattanóbb legyen. Tessék. (*Leejt a köpenyt. Az alakja félmegtelenül kiragyo és a gyöngyöző fonalak közül. Mosolyog és kiélvezi Philippe bámulatát.*) Nos?...

Philippe (*elragadtatással*): Tündéri! Kápráztatól Nem is földi asszony... Georgine, milyen vadítóan szép maga. És este ebben a jelmezben lesz...

Georgine: Ebben.

Philippe: És más férfival is így fog táncolni?

Georgine: Hát persze.

Philippe (*elgondolkodón*): Ugy.

Georgine (*mosolyog*): Féltékeny?

Philippe: Kicsit.

Philippe: Ha arra kérném, ne vegye fel ma este ezt a jelmezt...

Georgine: De hiszen az élőképhez kell...

Philippe: Hát hagyja az élőképet... És ma ne is táncoljon... legyünk együtt, kettesben. Megteszi?

Georgine: Kellemetlen!

Philippe: Oh ez a szó! ...Magának kellemetlen, hogy együtt leszünk?

Georgine: Nem, nem úgy értettem!

Philippe: Nem teszi meg?

Georgine (*kissé kelletlenül*): Hát jó, megteszem. A maga kedvéért egyszerű estélyi ruhát veszek és magával maradok. Kedves tőlem, mi?

Philippe: Nagyon kedves.

Georgine: De cserébe én is kérek valamit.

Philippe: Parancsoljon.

Georgine: Párisban lesz az esküvő, ugye?

Philippe: Ott, a legszűkebb családi körben.

Georgine: De nem, hiszen éppen erre akarom kérni... Meg akarom hívni valamennyi ismerősünket, legfőképpen a barátainómet. Azt akarom, hogy az esküvőnk fényes legyen és elragadtatással beszéljen mindenki csak arról. Már tudom is, hogy hol csináltatom a menyasszonyi ruhám! (*Elragadtatással.*) És milyen menyasszonyi ruhát!

Philippe: Azt hinné... ez kissé sokba kerül... Nem volna okosabb, ha...

Georgine (*hizelgőn*): Az első kéresem!

Philippe: Hát nem bánom... Az ember végre egyszer házasodik...

Georgine (*nevet*): Remélem...

Philippe (*jókedvűen*): Aztán pedig... Bu... bu... bu...

Georgine: Mi az, hogy bu... bu... bu...

Philippe: A gőzös, amely visz Marokkóba.

Georgine: A boldogság felé... Mít is akarok kérdezni: Mondja, lehet ott lovagolni is? Mindig erről álmodtam. Jaj, de boldog vagyok! Rendelek is olyan lovaglósztümöt, hogy dalol!...

Philippe (*nevet*): Lovaglósztüm... Még mit nem!

Georgine: De miért ne?

Philippe: Mert mifelénk az nincs divatban. Kis mokány lovak, ...a nők is férfimódra lovagolnak...

Georgine: Buggyos nadrágban, lábvédővel?

Philippe: Ugy, ugy...

Georgine: Szép kis viselet, mondhatom...

Philippe: Bizony, szép!

Georgine (*nevet*): Buggyos nadrág, de furcsán állhat nekem! Van istálló?

Philippe: Van. Őt percnyre a háztól.

Georgine: Nagy a ház?

Philippe: Nem. Egészen kicsi.

Georgine: A legnagyobb boldogság is el fér a legkisebb viskóban, mi?

Philippe: Nálunk ugy lesz.

Georgine: De öltözőszoba csak van.

Philippe: Majd berendezünk.

Georgine: És fürdőszoba?

Philippe: Istenem... ez attól függ, hogy mit ért ez alatt?! Fürdőkád, — hideg-meleg víz, az nincs... Csak két nagy cement-edény. A benszülőtt asszonyok minden reggel megtöltik a felsőt, — az alsóba belecsú-

BRILLIÁNS-ÉKSZEREKET és GYÖNGYÖKET
bármiknél drágábban vesz Székely Emil

Király-utca 51. szám (Teréz-templommal szemben.)

Finom szőrmeáruk, bundák

művészi kivitelben, meglepő olcsón

Bruck József szücsmesternél,
V., Vilmos császár-ut 56. szám.

csül az ember és magára ereszti a vizet a felsőbből . . .

Georgine (nevet): Furcsa tisztálkodás.

Philippe: Hát bizony eleinte sok minden meg fogja lepni . . . Ma még párizsi szemmel nézi a világot, de ott majd megszokja, — hogy a mi szemünkkel lásson.

Georgine: Még valamit! Találok lenn komornát? Vagy Párizsból vigyek magammal?

Philippe: Komorna? Minek?

Georgine: Hogy segítsen öltözködni. Rendbehozni a holmimat, fehérneműmet, ruhát, csipkét . . .

Philippe: Hát annyi ruhája van . . .

Georgine: Három teli bőrönd, azonkívül egy a kalapnak, egy a fehérneműnek, egy a cipőnek . . .

Philippe: Erre ott nem lesz szükség . . . Hat bőrönd, te jó ég! Mit kezd ott vele . . . A kedvemért fogja hordani?

Georgine: Nem. De valami nagyváros csak van a közelben?

Philippe: Igen, az van.

Georgine: És át lehet menni gyakran?

Philippe: Elég gyakran.

Georgine: Na látja . . . hát majd akkor veszem fel, ha bemegyek a városba, látogatásra, estélyre.

Philippe: De ott csak benszülöttek laknak, — de egy nagyon szerény kis európai kolónia . . . munkások, hivatalnokok, — igénytelen emberek. Azt se tudják azok, mi fán terem egy garden-party . . .

Georgine: Vagy ugy . . .

Philippe: Persze, maga ezt el se tudja képzelni?

Georgine: Már hogyan tudnám . . . Sőt ismerem is ezt az életet . . . Pár év előtt három hétig részem is volt benne. A mama magával vitt egy nővéréhez Rennes-be. Még most is emlékszem, amikor a mama, a nagynéni, meg én, hármásban végigviziteltük a helybeli „dámá“-kat . . . De furcsa is volt. Volt köztük, aki fiatal korára egészen csontig száradt, — szűkös, nyomott volt a levegő, toldott, foldott a ruhájuk . . . rideg a lakásuk . . . Most is didergek, ha rágon-dolok.

Philippe (kissé türelmetlenül): De nem... Maga Marokkóban is a párizsi élet finnyás-ságait keresi. Pedig azt hiába keresi. Egy benszülött munkásasszony szappannal, lug-gal, a folyó partján minden héten egyszer megsulykolja alaposan a ruhát és hozza vissza. A maga csipkéihez az nem ért . . . Azért ajánlom is, hagyja itthon a légies kombinékat, álomból szőt ingeket és hoz-zon magával jó szolid, becsületes vászon-neműt . . .

Georgine: Már megbocsát . . . de vászon-ról ne beszéljen . . . Hallani se szeretem... Ugy égeti a bőröm, akár a csalán . . .

Philippe: Hát mit akar? Maga akar mos-ni?

Georgine: Azt nem . . .! Hogy kivörösöd-jék a kezem?

Philippe (megfogja a kezét, elragadtatás-sal nézi, de kissé gunyosan): Persze, kár volna ezért a kis remekműért! *(elereszti a kezét, sóhajt.)* Ugy látszik, mégis szükség lesz komornára . . . Majd viszünk egyet Párizsból és másképp fogunk takarékos-kodni . . .

Georgine: Kedves barátom, ha maga azt hiszi, hogy akad komorna Párizsban, — aki kapható erre az életre . . .

Philippe: Maga nem hiszi?

Georgine: Lehet, — nem tudom!

Philippe: És maga?

Georgine: Én, — az más. Nekem ott lesz maga! Majd foglalkozom a háztartás, — a viskónk körül . . .

Dr. KOVÁCS kézpaszta
ideális kézfinomító

csodás hatása.

Mindenütt kapható.

Készíti:

FENYVES TESTVÉREK

gyógyszertára

Budapest VI, Jókai-tér 8.

Philippe: És a gyerekek körül?

Georgine: Miféle gyerekek körül?

Philippe: Hát ha gyerekeink lesznek?!

Georgine: Persze, ... De lássa, én évek óta egyébre se gondolok, mint a házasságra. A gyerek eszembe se jutott.

Philippe (mosolyogva): Pedig ez így szokott lenni ... eleinte boldog lesz, ha nevelheti őket, később majd pajtásra talál bennök ...

Georgine: Később ... De addigra már nem leszünk Marokkóban. Remélhetőleg nem óhajtja az egész életünket ott tölteni...

Philippe: Ha nem is az egészet, de legalább is jó nagy részét ... Jó pár esztendő!

Georgine: Pár esztendő ... persze, ... (kicsit elgondolkozik.)

Philippe: Lesz, ahogy lesz. Nézzünk szembe a rideg valósággal ... Én elrontanám a maga életét ... és végül, — maga is az enyémet ... A mi akarásunk megtört a tényeken. Nem gondolja?

Georgine: Lehet ... de én mégse tudok belenyugodni ... Szerelmes vagyok ... de ... szép is vagyok ...

Philippe: De az álom szertefoszlik ... Maga és Marokkó! Képtelenség ... Amint az elébb lehullt a köpenye, mintha az én szememről is egyszerre lehullott volna a hálóg... Maga szép, előkelő, finnyás ...

Georgine: Én? finnyás?

Philippe: Maga ... Jöjjön, nézzen a tükörbe ... Nézze ezt a finoman ápolott arcot,

S. DR. MADARÁSZ ERZSÉBET ORVOSNŐ

kosmetikai

Budapest, József-körút 68. Kezelés: hétköznapiakon,

csütörtök kivételével, este 7-8-ig. Pattanások

tökéletes elmulasztása legjobb párizsi kozme-

tikumokkal, garantált összetételű szépítőszeres stb.

Összes kosmetikai kezelések, soványító-kurák.

FÜZŐ KLEIN SÁRINÁL

Lipót-körút 17. sz.

Rádió

készüléket és alkatrészeket ne vásároljon addig, amíg árait olcsóságáról meg nem győződik.

Fürchtgott Gyula

elektrotechnikai és rádió-nagykereskedése VII., Dohány-utca 63a

MÉRŐ JÓZSEF VII., IZABELLA-TÉR 1.
Elsőrendű lehel-hálók.
BUTORGYÁRA Lednyoszobák, konyhák.

Házasságot

társaságban urlasszony legdiszkrétebben közvetít:
Doktorné, VII. ker., Rákóczi-ut. hatvanhárom II. emelet 20.

Főlépcsőház — Telefon: József 73-93.

... a gyönyörűen felrakott színeket, a hajművészi árnyalatait A testének minden műremekhez illő gondozását ... Ez nem illik az egyszerű, jó fiú köznapi életéhez. Szeretni ... gyermeket nevelni, — asszonynak, anyának lenni, — mégis csak más ... A nagyvilág bámulata, a páholysok csillogása ... az adja meg ennek a szépségnek az igazi keretet ... És ezt a ragyogó tőrékeny előkelőséget akartam én elvinni egy afrikai sivatagba ... Most már tudom, — ez lehetetlen.

Georgine: Kishitűnek tart, — ugye? ...

Philippe: Egy kicsit.

Georgine: És igaz is van. Kishitű vagyok. Az én hibám? ... Ismerni a nevelésemet... Csunya, hogy mondom, — de végre mégis ez a szomorú igazság ... hogy a szüleim neveltek ilyené ...

Philippe (keserűen): Hagyjuk ezt!

Georgine: Könyörgöm Philippe ... ne haragudjék. Tudom, és fáj magának ... De elhagyja, — nekem is fáj.

Philippe (ellágyulva): Bocsásson meg. Igaza van. A bucsu perceinek emlékét ne rontsuk meg ezzel a keserűséggel ...

Georgine: Utazik?

Philippe: Egy óra mulva itt se vagyok.

Georgine (az ujjára pillant): Igaz, ... a gyűrűje ... (lehuza, odaadja.)

Philippe: Szeretném, ... ha megtartaná, ... emlékül.

Georgine: Sokat gondolnék magára enélkül is ... Jó, hát megtartom. Köszönöm. (Telefon) Halló ... (Philippe pillant.) Baugereau ur? ... Nem, most nem lehet... (Philippehez.) Ide akar jönni bucsuzni ... (Philippe néz, aki igent int. A telefonba): Hát kérem, tessék! (Leteszi a kagylót.) És éppen most jött ő is bucsuzni ...

Philippe: Ezt a bucsu-látogatást nem la-gadhatja meg tőle.

Georgine: Majd egy-kettőre lerázom a nyakamról ... És egy szót se előtte, hogy mi történt ... Hadd higgye, — hogy maradt minden a régiben.

Philippe: Miért?

Georgine: Egyelőre senkinek sem szabad tudni róla. A szüleimnek legkevésbé ... Zavartalanul akarom megőrizni az emlékét, amíg megcsendesedik bennem ez a fájdalom.

Philippe (meghatva): Köszönöm ... (köpögs.)

9. JELENET

Georgine, Philippe, Baugereau.

Baugereau (utruhában, sapkában): Bocsánatot kérek, ha zavarom ...

Georgine: Nem zavar ...

Baugereau: Oh ez a jelmez! Ezek a gyön-

gyök!... Félóra mulva utazom... De nem akartam elmenni, mielőtt meg nem csókolnám a kezét...

Georgine (kezet nyújt): Isten vele, Baugereau ur!

Baugereau: Isten vele Georgine! Ajánlom magamat Le Hallier ur! És legyenek boldogok!

Philippe: Köszönjük szépen!

Baugereau: És ha valaki a hivatalban, — áskálódni merne maga ellen, — írjon egy sort, — a vezérigazgató jó barátom, — és rendbehozok mindent!

Philippe: Köszönöm, — dehát ki áskálódnék én ellenem?

Baugereau: Csak úgy mondom.

Philippe: Nincsenek rosszakaróim...

Baugereau: Mindenkinek van rosszakarója!

Philippe: De miért mondja ezt?

Georgine: Talán hallott valamit?

Philippe: Végre is, — védekezniem kell...

Baugereau: Hát kérem, — éppen most beszéltem valami Béchard urral, aki rá akart venni, hogy turjam ki magát az állásából... Hogy ezzel Mazulier kisasszonyt illetőleg kedvezőbbé lennének a kilátásaim... Aljasság, mi? Képzelteti, hogy odamondtam neki...

Philippe (hátasan): Baugereau ur...

Georgine: Piszkos dolog, — ugye?!

Baugereau: Láttam én már piszkosabbat is... Oh kérem, akinek pénze van... De azért nagyon okos magától, hogy őszintén elmondott mindent... Szeretem az őszinteséget. A szenteskedés, a ravaszság, a májajamra megy... Dehát... (fölkel, indul, de megáll.) Mondja, ha nincs egy veszett garasuk, hogy fogja az apja visszaadni a 40 ezer frankot? (Georgine mozdulatot tesz) Ráfizethet az apja, erre a kis üzletre, de maga is... Nem lehet őt behagyni a szöszban... ez magát is bánthatná, de alaposan... Ezt pedig maga nem érdemelné meg... (beszédközben, a töltőtollal chekket ír, átadja) fogja kérem, ezt a kis papírt... Ez majd kihuzza magukat a lekvárból...

Georgine: Negyvenezer frankos chekk?... Nem Baugereau ur, ezt én nem fogadhatom el...

Baugereau: Ugyan kérem! Nekem ez semmi!

Georgine: De nekem sok. Nem fogadhatom el.

Baugereau: És ha szépen kérem? Maga férjhez megy, — kapnak a barátaitól nászajándékokat... és én... én is jóbarát vagyok...

Georgine, **Philippe** (zavartan egymásra néznek):

Philippe: Nem Baugereau ur, ezt mégse...

Baugereau: Miért nem? Aha, értem... Megint marhaságot csináltam. Uri hölgynek nem illik pénzt adni... (Philippehez) Ugye így van?... Ezer bocsánat.

Philippe: De nem... most még bocsánatot is kér ezért, a finom előkelő gondolatért.

Georgine: Baugereau ur, maga igazán derék ember... Hát majd elmondjuk a teljes igazságot...

Philippe: Ugyanis, — most, hogy kissé meghánytuk-vetettük a dolgot, Georgine és én rájöttünk, hogy mégse illünk egymáshoz... Hát — mást gondoltunk. Amikor Ön belépett, mi is éppen bucsuztunk.

Baugereau: És én itt még prédikálok, gratulálok! Megint marhaságot csináltam... De most már megyek...

Georgine: Isten vele...

Philippe: Nem, maradjon! Georgine és én elmondunk egymásnak mindent, — elérzékenyedtünk és ha Ön idejében nem jön,

Reumás?
Ez ellen legjobban használnak
Bayer
Aspirin
tablettái.
Ügyeljünk a zöld papírszállagra!

Iparművésztl

tervezett gyönyörű háló, ebédlő, őriza-
soba csillárral együtt áron alul átadó.
Budapest, VI, Podmaniczky-utca 14. sz.

Szenzáció! Hajszálak végleges eltávolítása felelősséggel kenőccsel. Képzett arcápolás minden artisztátalanságnál. Szemölcsirtás. Postai szétküldés. Gyorshatású szereplő-elleni krémek. Kovácsné kozmetikája, Rákóczi-ut 86. l.

még el is pityeredtünk volna... Szép álom volt, — de a legszebb álom is csak éjszaka tart... Jön a reggel, fölkel a nap, és az ember tisztán lát. (Georgine elérzikongedik) Nincs mit sirni ezen... sőt, szeretném, ha mosolyogna... hogy a régi arca kísérjen az emlékeimben... Isten áldja... (Georginehez lép.) Nem, — ne is szóljon... csak nézzen rám mosolyogva... utóljára... de mosolygón! (Ránéz, becsukja a szemét, hogy megőrizze magában ezt a mosolyt és elmegy.)

10. JELENET

Baugereau, Georgine.

Georgine: Hát bizony, kedves Baugereau ur, — az életnek vannak keserű percei is.

Tréfas-
tárgyakBüvész-
tárgyakTürelm-
játékok

Mulatsági kellékek:
Lampion-, tűzijáték-,
konfetti-, szepen-
tín-, tombola-nye-
remények, ren-
dezői szala-
gok, stb., stb.

az Ezermester-bazárban
Budapest, József-körút 17.

Kérjen árjegyzéket!

Fontos a
pontos
cím!

BOSCH és KRISCH

automobil-javítóműhelye
bármilyen gyártmányu és
rendszerű autók javítását
pontosan, szakszerűen és
szolid árak mellett eszközli.

BUDAPEST VI, HERMINA-UT 41

Vulkán Gumijavító

Budapest, VI.,
Rózsa-utca 90. R.-T. Telefon: 71-75.
(Saját ház)

Budapest legnagyobb és legmodernebbül berendezett
gumijavító műhelye. — Szavatosság mellett végez
autóköpeny- és tömlőjavításokat.

Hálószobák,

ebédlők, teljes lakberende-
zések legolcsóbban a készí-
tónél: BODON, Péterffy Sándor-u. 42, Garay-térnél.

EZÜST

disztárgyak
éveszűbűzők
sport és versenydíjak dus
választékban gyári árban

SCHLEIFER EZÜSTÁRUGYÁR

VII, Kazinczy-utca 14. sz. Telefon: József 135-28.

Baugereau: Hát bizony, vannak. De vi-
dám percei is. Az élet olyan, amilyennek
vesszük. Persze, úgy volna szép, — ha jön-
ne egy fiatal ur, kincsekkel, — pénzzel meg-
rakva. De ez csak a meseben van. A sok
pézt többnyire annál van, aki odaadta érte
a fiatalságát. Hát választani kell... Vagy
pézt, — vagy ifjúság...

Georgine: Pedig, — de szép a fiatalság!

Baugereau: Csak rövid! És bizony gyak-
ran, se pézt, se posztó. Könnyen így jár,
aki mindent akar markolni. Ki kell egyezni
az étellel, — ötven százalékra... ez is jó
üzlet. És ahol... ilyen kínálkozik, — nem
kell habozni, — bele kell vágni.

Georgine: De miért mondja ezt, — kire
gondol?

Baugereau: Senkire, csak éppen, hogy fi-
lozofálok.

Georgine: Nekem olyan nehéz a szívem
... s maga most...

Baugereau: Marhaságot beszélek, mi? Ne
féljen, — majd lakatot teszek a nyelvemre
... Hát Isten áldja!

Georgine: Isten áldja!

Baugereau (az ajtónál visszafordulva): De
azért ne legyen szomorú... ez árt az egész-
ségnek, ... sőt a szépségnek is. Mi a csu-
dát eszeljek ki, hogy fölvidítsam... Meg-
van. Bordeaux mellett gyönyörű kis villám
van, — jöjjön oda a családjával... és
töltsék ott a nyarat...

Georgine (mozdulatot tesz).

Baugereau: Nem, — most nem mondtam
marhaságot, — ... és nem leszek ott, —
ugy érezheti magát, mint otthon. Érintkez-
het, akivel akar, — és ha egyszer gusztusa
szottyan, hogy meghívjon engem is, — hát
... hát meghív... De persze... ez
csak magától függ.

Georgine: Oh, milyen szívesen hinám!
Hiszen érzem, szükségem volna egy tiszta-
szívű, derék barátára, aki végre megért en-
gem... És... és... meg is hívom.

Baugereau: Amikor parancsolja... Az-
tán ha ott leszek, ... majd megpróbálok a
kedvébe járni. És tudom, — ez sikerülni is
fog. Majd rendezünk nagyszerű estétet, —
maga lesz a királynő... és szép lesz...
és ruhái lesznek...

Georgine (az arca fölragyog): Ruháim,
... ruháim...

Baugereau: Végre mosolyog... meg-
kaptam a királynői ajándékot... Most már
szedhetem a sátorfámat... (Megy, az ajtó-
nál megáll.) De azért nem kell sietnie...
Hi, amikor hi, ... Én várok türelmesen. És
ha hi, — jöve! (Kimegy.)

(Függöny.)